



IN PACE IN IPSUM

VERGO IPSUM QUEM GENU



DORMIAM ET REQUIESCAM

IT DEUM ADORAVIT

ORIENTUR JUSTITIA

SACRIFICIUM DEO



ET ABUNDANTIA PACIS

SPIRITUS CONTRIBULATUS

PASSE INVENIT SIBI DOMUM

FLORABUNT SACERDOTES



ETTURTUR NIDUM ALTARIA

PARCE POPULO TUO

# OROKIMADAS



ELECTORUM CONSERVASTI

ECCE PANIS ANGELORUM FACTUS CIBUS VIATORUM VERE PANIS FILIORUM

CUJUS NON SUM DIGNUS

# ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

a legmélt. Oltáriszentség imádása és a szegény templomok felszerelésének elősegítésére hivatalos közlönyül

Jelen szám 20 fillér.

Előfizetési ára egy évre 2 pengő.

Megjelenik minden hó elején.

**TARTALOM:** Mátrai Gyula dr.: *Kegyelmes Elnökasszonyunk halála.* — Kacsomár Imre: Egy triduum emlékére. — Dr. Tiefenthaler József: A legméltóságosabb Oltáriszentség és a falu. — Kupka Izabella: Uram, jó nekünk itt lennünk. — Eöri János: Jegyzetek a szentmise áldozati részének liturgiájához. — Mátrai Gyula dr.: Mi és a szívesek. — Központi: Július—augusztusi imaszándékunk. — Olcsvay Géza: Lelki-tarsolyomból. — Krónika.



A Szent István-Társulat új, pompás könyvkiadványai közül mélyen tisztelt Olvasóink szíves figyelmébe ajánljuk a következőket:

**Schütz Antal:** *Őrség.* «Korkérdések és tájékozódások» a tudós professzornál megszokott alapossággal és precizitással. Befejezésül az örökimádásról írt cikk gyönyörű gondolatait adja, úgy, ahogy 1934-ben folyóiratunkban megjelent. Aki szereti a vallás mélyenjáró gondolatait a katolikus filozófia erős gerendázatán látni, nagy lelki élvezettel olvashatja.

**Megyesi Schwartz Antal dr.:** «Az isteni kegyelem Anyja». Anyaszentegyházunk Mária-tiszteletében főleg Grignon Lajos boldoggáavatása óta (1888) mind általánosabban uralkodik Mária kegyelmi helyezetségéről, a «Kegyelmekek Anyjáról» szóló vélemény. Erről szól e könyv okosan és érdekesen. Ajánljuk, mert nagy és mély tartalmat ad a Szent Szűz iránti devóciónknak.

**Sik Sándor:** *Zsolotároskönyv.* Második kiadásban jelent meg a modern nyelvű, megértés szempontjából kitűnően megvilágító beosztással készült zsolotároskönyv, amely zsolozsmás imakönyve lehet a Szentlélektől ihletett csodás költemények kedvelőinek.

**Horváth Jenő:** *Világtörténelem.* A tudós egyetemi tanár hosszú tanulmányainak, elmélyedő munkásságának kristályos eredménye ez a jó beosztás, világosan megírt világtörténelem, amelynek nagy hasznát vehetjük, mert mindig jó új eligazodásoknál ismerni és figyelembe venni «az élet mesterének» (historia est magistra vitae) tanításait.



† ÖZV. ŐRGRÓF PALLAVICINI EDÉNE  
SZÜL. SZÉKHELYI MAILÁTH ETELKA  
1936 JÚNIUS 16-ÁN MEGHALT.



## Kegyelmes Elnökasszonyunk halála.

**J**UNIUS 16-án éjjel 11 órakor meghalt örgróf Pallavicini Edéné, az országos központi oltáregyesület kegyelmes elnökasszonya. 83 évet élt és ebből 37 év volt az Oltáregyesületé. Igazán nagy idő, amelyet ő nagy tartalommal töltött meg tevékeny élete áldásdús munkássága révén.

Az Oltáregyesületnek olyan vesztesége van, mint mikor egy nagy családban meghal az édesanya. Örgróf Pallavicini Edéné talán még ennél is több volt az Oltáregyesületben, mert nemcsak anyai jósággal és a szerető anyai szív minden gazdagságával töltötte be tisztét, hanem előkelő összeköttetései, s a legmagasabb körökben kellően értékelt egyéni kvalitásai révén pártfogást, megbecsülést, tekintélyt is tudott szerezni az Oltáregyesületnek. Nagy magyar asszony volt s ez a hazafias lelkesedése vezette őt abban a propagandában, melyet az Oltáregyesületért kifejtett. A lelkileg szegény magyarokat az Eucharisztia gazdagságához akarta juttatni, a szegény magyar templomokban pedig a «szegény Úr Jézusnak» akart «Máriát és Mártát» egy személybe olvasztva lángoló buzgalommal vigasztalására lenni. A központi választmány ülésein a legnagyobb szerénységgel, de a lelkierő ellenállhatatlan energiájával mondotta ezen szent ügyek szolgálatában összekulcsolt kézzel az ő csodálatos közvetlenségével «ezt nem hagyhatjuk», «ezt okvetlen meg kell csinálnunk», «ez kötelességünk!» És olyan meggyőző erő áradt ki a hangjából, hogy sohase talált ellentmondásra: amit ő akart, azt mindenki akarta.

Elnökői tevékenységének földi viszonylatban legmaradandóbb alkotása az Örökimádás temploma, melynek létrejöttében előkelő és akkor még nagy vagyon felett rendelkező ismerősei, magas társadalmi pozíciójának helyzeti előnyei óriási mértékben működtek közre. A templom melletti zárda pedig egészen az ő személyes eredménye, mert kizárólag az édesanyjától kapott 200.000 korona költségen épült fel még a templom felépítése előtt.

A zárda a Kegyelmes Asszonynak mindig szív ügye volt. Kimondhatlan gyengédséggel szerette a reparatrix apácákat. Mint zárda alapítónak privilégiuma volt a Kegyelmes Asszonynak, hogy évente egyszer a klauzurába bemehetett és az apácákkal együtt ebédelt a közös ebédlőben s az egész napot köztük töltötte. Ez a nap igen kedves volt a Kegyelmes Asszonynak, de a legnagyobb öröm napja volt a zárdának is. Az apácák ilyenkor a legfiatalabbtól, — a legöregebbig kézcsokkal (szabályaik szerint senki másnak nem teszik, még főhercegnőnek sem) járultak



Kegyelmes Elnökasszonyunk ravatala az Örökimádás templomában.

eléje s mindenkihez volt pár kedves szava. Tele volt lelki örömmel, boldogsággal. Az ebéd anyagát legtöbbször ő adta ilyenkor a zárdának, mert különben is amíg tehetette, ő volt a zárdának legnagyobb jótévedője.

A Mária Reparatrix szellemének ápolására az apácákkal együtt alapította meg a Virgo Reparatrix Mária Kongregációt, s 26 éven át volt agilis elnöknője. Legjobb bizonyossága ennek a körülmélynél agilitásnak a kongregáció kilenc csoportos tagozata, melynek mindegyike is külön kongregációnak tekinthető, hiszen van százon felüli létszámú csoportja is.

A Kegyelmes Asszony mindig ott volt minden tisztségében, de nemcsak reprezentált, hanem maga is dolgozott. Oltáregyleti munka-

óráinknak nem volt nálánál hűségesebb látogatója: valami csodálatos, az elhivatottság tudatának erejével táplált kötelesség teljesítése volt nála ez a tevékeny szorgosság.

Amit nálunk az Oltáregylet, a kongregációk, a szegények megsegítése és egyéb helyi jellegű munkatéren teljesített, már magában is elég volna ahhoz, hogy őt nemzetünk legnagyobb asszonyai egyikének mondjuk és még hozzá kell vennünk a Szeretetegyesületben, Anyák körében és egyéni környezetében kifejtett munkásságát, amely szintén agilis és intenzív volt.

Kegyelmes Elnökasszonyunk nincs többé. Teste Kánter Károlyé mellett pihen férjével és egy korán elhalt kis gyermekével együtt az Örökimádás sírboltjában. De e fölött a sírbolt fölött ott fog lebegni az ő szelleme. Mintha figyelmeztetőnek, emlékeztetőnek akart volna hazajönni az Örökimádásban, hogy minden belépőt tanítson, lelkesítsen s a szentségi Úr Jézusérti munkára serkentsen.

Nem fogjuk őt elfelejteni! Hűek maradunk az Oltáregyesület zászlajához és dolgozni fogunk továbbra is a szentségi Jézus eucharisztikus országáért.

Hisszük, hogy a Kegyelmes Asszonyt elkísérte az isteni Bíró elé sok jó cselekedete, s ezek között a szegény templomok fölszerelése, miseruhák, kelyhek, cibóriumok, monstranciák, mennyezetek és más egyházi szerek, amelyeket ő mint a kérvények elbírálásánál döntőszavú elnöknő olyan nagylelkűen adott, mind-mind enyhe ítéletet kértek számára, mégis azt mondjuk, hogy imádkozzunk érte és ezzel mi a százezres oltáregyesületi nagy család is járuljunk hozzá az ő örök boldogsága mielőbbi megkezdéséhez.

*Mátrai Gyula dr.*

EGY TRIDUUM EMLÉKÉRE

Naponta, minden reggel,  
mikor a Napod felkel,  
mikor szívem is ébred,  
találkozóm van Uéled,  
én Jézusom.

Naponta, félhét felé,  
érek a Szíved elé,  
jutok ingyen kenyérhez,  
borból lett drága vérhez,  
én Jézusom.

Naponta, minden reggel,  
isteni kegyelmeddel,  
erőt adsz egész napra,  
hidat a sok-sok jövő jajra,  
én Jézusom.

Naponta, minden reggel,  
mikor a Nap is felkel,  
legyek pontosan Nálad,  
teltebb legyen a Házad,  
én Jézusom.

S ha egyszer kimaradnék:  
testemmel sírba jutnék,  
lelkem kerüljön égbe,  
kenyerét ottan kérje,  
kenyerét ottan kapja,  
én Jézusom.

*Kacsári Imre.*

## A legméltóságosabb Oltáriszentség és a falu.

**A**KATOLIKUS akció idej országos programja, vezérmottója: Krisztus és falu. Voltaképpen a múlt évi programját: Krisztus és a család — kívánja kiterjeszteni egy nagyobb egységre, nagyobb családra: a falura, mely csendesen érlelő bölcsője és rezervoárja a városnak. Ma a városok szaporodása nem belső népesedés, hanem külső bevándorlás, beáramlás a faluból, melynek egészsége, jó idegzete a nemzeti szaporodás fészke. Így az idegölő városi élet lakossága állandóan egészséges felfrissülést nyer a faluból. De viszont éppen ezért, mivel a falu a városi lakosság állandó felfrissülését szolgálja, a falu egészsége, erkölce, szaporasága nemzeti érdek és a nemzeti fennmaradás súlypontja. Tehát falut és várost egyaránt érdekel a falu, a falvak lakosságának egészsége, értéke, szelleme. A katolikus akció igazán korszerű programot írt zászlajára, mellyel parallel halad a modern nemzeti eszmével, melynek gerince Európaszerte a népiség, mint a német mondja: Das Völkische. Ez pedig — hogy úgy mondjuk a maga eredetiségében és hamisítatlanságában — a falun található meg.

Van azonban az éremnek egy másik oldala is. Nemcsak a falu árad és özönlik be a városba, hanem a város is sugárik ki a faluba. És pedig különböző vágányokon. Ma mindenki a falut járja: A politikus, a szociografus, a sajtó akvizitőrje, a divat, a nyaraló.

A rádió hangja felveri a legelrejtettebb községet. A levegőre éhes városi [a maga fegyelmezetlenségében és sajnos, gyakori szemérmelenségében egy kissé csinosabb helyet valósággal megszáll, eláraszt. «A falusi kisleány Pesten» témája és gyakran tragédiája már a falun is lejátszódik.

Nem kell-e mindettől a falut féltetni? Joggal, mert ha a város dekadenciája megfertőzi a falut, ha a város nyavalyái átragadnak a községekre, akkor csakhamar a falu se tud a városba özönlni, mert nem lesz egészséges feleslege, legfeljebb a salakját adja majd oda. Itt is beigazolódik a Megváltó mondása: ha megromlik a só, a föld sója, mivel fogják megsózni? (Hegyibeszéd.) Honnan szedi majd a város az egészséges utánpótlást, felfrissülést?

Tehát nagyon jó, ha a katolikus akció Krisztust viszi ki a faluba. És ez két úton történhetik.

Az egyik a *szervezeti, kulturális* út. En tudom értékelni ezt az utat. Ha a falu megismeri a kultúrát, ismerje meg mindjárt a katolikus kultúrát, a vallás bázisán nagyranőtt kultúrát, az igazi kultúrát; ébreszszük fel az érdeklődését a katolikus érdekek és értékek iránt és adjunk

a falunak látókört, a krisztusi eszmék látókörét, amellyel azután mérlegelni tudja azt a rengeteg dugárut is, amely az eszmék és etika terén belopakodik a naiv falusiba — mindig a kultúra és felvilágosodottság mezében.

De nem szabad elfelejtenünk, hogy a falusi nép a maga konzervativizmusával és maradi természetével könnyen elveszti a talajt a lába alatt, ha megingatják szokásaiban, könnyen gyökértelenné válik, ha a kultúra hirtelen szakad a nyakába — még abban a jobbik esetben is, amikor csak a kultúra előnyeivel, értékes áldásával ismerkedik meg.

Epp azért a legnagyobb súlyt kell fektetni arra, hogy Krisztust a másik úton is, a *kegyelmi úton*, a katexochen vallásos úton vigyük be a faluba. A kimondottan vallásos szervezkedés útja mélyebb és megbízhatóbb s egyúttal szilárd bázist nyújt a kulturális és társadalmi szervezkedés számára. A Credo megalakítása, az Oltáregyesület megszervezése, az Eucharisztikus Szövetség vagy Szívgárda munkabaállítás a kegyelmi katolicizmusnak nyitnak tágabb kaput a falusi embernél. A különböző szervezetek mélységes egybefogása legyen mindig a legméltóságosabb Oltáriszentség kultusza. A forma többféle, de a tartalom mindig egy: Krisztus.

A katolikus akciónak két fő szervezeti gondolata, hogy a hívek összességét, de különböző életállapotok tekintetbevételével vonjuk be a katolikus munkába. A férfiak, asszonyok, ifjak, leányok és gyermekek külön csoportosíttassanak. Van-e jobb lelki egybekötő kapcsunk, mint az eucharisztikus asztal? Közös asztal, mint jól szervezett papságnál, mint egy szerzetesi családban.

De a vallási útnál — nemcsak a katolikus akció nevében —, hanem a falu speciális gondolkodása miatt egy körülményre különösen kell figyelniünk, melyet a városi papság könnyebben negligálhat: falun az intenzívebb vallási nevelésnél se törekedhetünk elite-katolicizmusra, elite-csapat kinevelésére, hanem kizárólag egynívójú, egységes tömeg eredményre. Városban messzebb állanak egymástól az emberek, függetlenebbek egymástól, mint falun s az ezrekre menő tömegekből még az elite-katolicizmus is hatalmas számmal tud a világ elé lépni. De falun? Mindenki beelát a másiknak nemcsak a konyhájába, de a lelkébe is. A népség egységesebb, a függés a másik véleményétől sokszor megbénító, vagy feltétlenül döntő. Itt az elite-nevelés megáll néhány öreg nénikénél és zárkózott, vagy hajadon maradt öreg leánynál, mi azután egyszer és mindenkorra megbuktatja a pasztoráció nagyvonalúságát, távoltartja az életütemben benntálló tömeget s valóságban zsákutcába szorítja a vallásos megmozdulást, ahol nincsen se előre, se hátra.

Sok lelkipásztor a gyakori szentáldozás bevezetésénél erre nem

ügyel, városi papok módján járt el, ahol könnyű egy párszáz embert a heti áldozás asztala elé hozni.

Falun olyan mértékkel kell mérni, hogy a nagy hívőtömeg, férfiak, asszonyok, serdült ifjúság zöme beleférjen. A városi lelkipásztorkodás is már alig bírja a szervezeti kis csoportokba való felaprózást, melyen kívül a hívők ezrei és tömegei éheznek és szomjuhoznak. Falun csakis a katolikus akció nagyvonalúságában szabad dolgozni, az egész hívősereget felölelni a szervezeti munkában, a vallásos organizációban, amit csak úgy lehet elérni, hogy ha közepesebb mértékben látjuk a vallásos élet ideálját. Itt nem akarjuk elítélni az elite-nevelést, hanem azt kihangsúlyozni, hogy a falusi intelligenciának, falusi nívónak, falusi egységes életstílusnak nem való az elite-nevelés, sőt egyenesen káros, mert kicsi eredménye mellett elveszti a falu színe-javát.

Ez legyen az eucharisztikus lelkipásztorkodásnál is az irányelv.

A helyesen irányított vallásos élet, szélesmedrű hitelet, eucharisztikus vallásosság indítsa meg a falu katolikus életrekeltését, katolikus megszervezését, melyet azután bátran követhet a társadalmi, szociális s akár politikai katolikus szellemű megszervezés.

A falut először az Euchariszticiának kell meghódítania, hogy Krisztus Királyságának trónusa felépülhessen a szívekben.

*Dr. Tiefenthaler József.*

## URAM, JÓ NEKÜNK ITT LENNÜNK!

Midőn virágos, csendes kápolnáinkban,  
Oltárodnál leborulunk,  
S a fölséges Titok elé omolva,  
Hőn imádunk, ó Jézusunk:  
    Uilágfeledten, gondot elhagyva,  
    Szent áhítatban Feléd szárnyalva,  
    Örömtűzben reszket boldog lelkünk:  
    «Uram Jézus, jó nekünk itt lennünk!»

Há megújul az oltár áldozatja:  
Feláldozva a szent Test s Uér...  
Bűnbánó szívvel könyörgünk Előtted:  
Ütéünkért itt a drága bér. —  
    Kereszted s kelyhed áldott árnyában,  
    Ciszτέρα mosva Uéred árjában,  
    Új reménytől éled könnyes lelkünk:  
    «Uram Jézus, jó nekünk itt lennünk!»

Midőn az űr hófehér asztalánál,  
Szívünk Jézussal egyesül:  
Betöltve lelkünk forró, szomjú vágya...  
Bú, kín, gond, mind elcsendesül...  
    Imádó szívbe ölelünk Céged,  
    Mely szeretetben forr össze Uéled...  
    Szent Szívedhez simul boldog lelkünk:  
    «Uram Jézus, jó nekünk itt lennünk!»

Ó, engedj élnünk szent jelenlétedben,  
Lelkünk boldog Tábor-hegyén!  
Ueled munkában, öröm-, s szenvedésben,  
És kereszted szentelt fűvén:  
    Hogy Neked élve itt szeretetben,  
    Láthassunk egykor dicsőségedben,  
    S örökké zengje üdvözült lelkünk:  
    «Uram Jézus, jó nekünk itt lennünk!»

*Kupka Izabella.*

## Jegyzetek a szentmise áldozati részének liturgiájához.

A SZENT kereszt és az Oltáriszentség erejének és hatásának tekintetében nagy a hasonlóság és egyezés. Mindkettő ellentéteket egyenlít és zár ki. Mindkettő arra szolgál, hogy általuk megújuljon és szentté legyen Krisztus Egyháza. Megújulásunknak két mozzanata van: kivetkőzés a régiből és fölöltése az újnak. (L. Dominica I. in Quadr. Postcom: *«Szenségednek áldozati bemutatása, Urunk, újítson meg minket és tegyen bennünket, a régi emberből kivetkőztetve és megtisztítva, az üdvösség titkának részesévé».*)

Mikor ezt a kérdést vizsgáljuk: az Oltáriszentség, különösképpen pedig a szentmiseáldozat, hogyan szolgálja ezt a nagy célt, különféle szempontok vetődnek föl, nevezetesen pedig: mi az oka, a változatos-sága, a célja, a hatása, a rendje, az értelme és a haszna a szentmisének? Ezeket a kérdéseket akarja hozzánk kissé közelebb hozni és tudatosá tenni s e kérdésekre, ha nem is kimerítő, legalább kielégítő választ adni a következő vázlatos és jegyzetszerű írás. Szemlélődésünket megkönnyíti ha a szentmise áldozati részének, kánonjának, észszerű, logikus tagozódottságának sorrendjét követjük figyelemmel a következő hetes beosztás szerint, szorgosan ügyelve mindig az előforduló keresztjelvetésekre:

1. A **«Te igitur»-tól a «Quam oblationem»-ig.** A kánon első szakaszában három dolgot helyezünk az oltárra és hármat kérünk Istentől. Ezért a három keresztvetés is e részben.

A három tárgy: a kenyér, a bor és a víz. Miért éppen e három és nem más? Három oka is van ennek. a) Az emberi élet fönntartásához szükséges összes dolgok között e három a legfőbb, mindennél általánosabb, hasznosabb és szükségesebb. Tehát éppen ezeket kell az oltárra tennünk, hogy azzá változzanak, ami mindennél jobb, hasznosabb s az örök életre szükségesebb, t. i. Krisztus testévé és vérévé. b) A másik ok pedig az, hogy e hármasságban egyrészt az ember részéről megkívánt hármasság követelmény (a víz jelzi az élőhit tiszta és rejtélyes forrásait — az öröme hangoló bor a reményt — az erőt adó és fölüdítő bor a szeretetet), másrészt a Szentség hármasság hatóereje jut kifejezésre (az erősítő kenyér a mindenek erősségére: az Atyára, a vidámító bor mindnyájunk öröme: a Fiúra, a tisztító és fűrésztő víz a minden embert megtisztító Szentlélekre mutat). Azonban így is értelmezhetjük: a víz jelenti a lelki tisztaságot, a kenyér a lelki erősséget és a jócselekedeteket — s a tüzes bor a szándék helyességét. Mindez szükséges az oltár-

hoz lépéshez. Maga az oltár lépcsőzetes, fölmagasított és emelkedetebb volta is erre figyelmeztet. c) A harmadik ok pedig az, hogy a szentáldozatban az emberek három osztályáért könyörgünk: először is általában mindenkiért (*«elsősorban fölajánljuk az áldozati tárgyakat katolikus Anyaszentegyházad érdekében»*), másodsor távollevő hozzánk tartozóinkért a *«Memento»* szerint, harmadszor a jelenlevőkért: *«emlékezéssel meg Uram minden jelenlevőről is stb.»* Az említett csoportok részére ugyancsak hármassal kegyelemért esedezünk: *«hogy napjaink békességesekek legyenek»*, *«hogy az örök kárhozattól megmeneküljünk»* s hogy *«az Úr nyájához számláltassunk»* (*diesque nostros . . . grege numerari*). Ezért van a háromszoros keresztjelvetés is: hogy az áldozati tárgyak a kereszt ereje által megáldassanak, azok, akikért odatesszük az oltárra: megerősödjenek, s amiket kérünk számukra, valóban megkapjuk. *«Fogadd el és áldd meg ezen † ajándékokat, ezen † adományokat és ezen † szeplőtelen áldozatot.»* Így is érthetjük: *«Ezen ajándékok segítsék természetünket, ezen adományok munkálják és közvetítsék a kegyelmet s hogy e szeplőtelen áldozat vezessen el bennünket a romolhatatlan dicsőségbe»*.

2. A **«Quam oblationem»-tól a Qui pridie-ig.** Közeledik az áldozat igazi pillanata, az áldozati cselekmény tetőpontja, amikor megismétlődik a Golgotán végbement áldozat. Miért is ismétlődik meg az? Hogy mi a naponta elesők általa naponta fölkeljünk, — hogy tőle, az állandó *«arbor vitae»-től* a súlyosan vétkezők távolmaradjanak, míg ki nem engesztelődnek — s hogy általa Krisztussal egy testté lehessünk s ezáltal Istennel egyesüljünk. Ennek megfelelően, aki tiszta hittel, hitének erőteljes megvallásával és bűnbánattal készülődik e szentség vételére, azt tisztítja a bocsánatos bűnöktől s oltalmazza a halálosak ellen — erényeit növeli s erőt ad neki a jóra — végül záloga dicsőséges föltámadásának.

Miért e szentség színei alatt ismétlődik a kereszt áldozata? Kérdezze meg az ember a hitet, az majd felel — a feleletet tegye magáévá — akkor az igazság és valóság birtokában lesz 1900 év távolában is. Másrészt: bár nem látunk, mégis hiszünk; ezáltal érdemünk növekszik. Végül emberi gyarlóságunk részesül kíméletben: a *«fönséget»* nem bírná el!

Itt e második részben már azt kérjük, hogy az elsőben megáldott dolgok igaz és legfőbb áldozattá legyenek, s azzá változzanak, ami őt tekintetben múl felül mindent: háromszoros magasabbrendűségével és kétszeres szeretetével. Ezért az ötszörös keresztjel e rész szövegében: *«méltóztassál Urunk ezt az áldozati adományt ál † dottá tenni* (a kegyelmek egész teljességével), *elfo † gadni* (a legfőbb tisztelet és méltóság mértéke

szerint) és érvé † *nyesíteni* (legfőbb és örök hatalmaddal). Mindez azonban keveset használna nekünk, ha hiányoznék Krisztus kettős szeretete: Atyja iránt és mi irántunk — amely testét is odaadta, lelkét is. Ezért a két kiegészítő keresztjelen e szavaknál: *«hogy számunkra (— javunkra —) tes † tévé és vé † révé legyen szerelmes Fiadnak»* . . .

3. A **«Qui pridie»-től az «Unde et memores»-ig.** E harmadik részben már nemcsak azt kérjük, hogy az áldozati adományok megáldassanak és igaz áldozattá legyenek, hanem Krisztusnak valóságos testvére és vérévé váljanak s mint ilyen, mint ez legyen legfőbb áldozatunk.

E részben, bár jelentőségében valamennyi többit fölülmúlja, csak két keresztjelvetés történik annak jeléül, hogy a kereszt áldozata a kettős emberi természetet: a testet és a lelket váltotta meg.

Miért éppen e harmadik részben történik meg az átlényegülés? A harmadik nagy korszakot akarja e beosztás jelezni. Az első volt a törvény előtti (a természeté), a második a törvény alatti (a jog és igazságé), a harmadik pedig a törvény utáni (a kegyelemé). Ez utóbbiban vált valóra a kereszt áldozata. A távolabbi vonatkozású magyarázat a sorrendi harmadik számot illetően az, hogy a Szentség létesítéséhez három szükséges: a pap, az átváltoztatás szavai és a szándék.

4. Az **«Unde et memores»-től a «Per quem haec omnia»-ig.** E kánonrészben már ott van az oltáron az igazi és legfőbb áldozat, már jelen van az igazi és legfőbb pap, már szállnak imáink az Atyához! Szinte sietve emlékezünk meg a Krisztussal történt három főséges eseményről, hogy ezek alapján az Atya kegyes legyen velünk szemben. Öt keresztjelvetés van e részben, nem azért, hogy a jelenlevő szentek-szentjét megszenteljük, hanem hogy az ő helyettesítő penitenciáját fölajánljuk magunkért s hozzá hasonulva eljuthassunk a szentek társaságába. Ő u. i. szenvedésében *«tisztá † áldozat»* volt, feltámadásában *«szent † áldozat»*, mennybemenetelekor *«szeplőtelen † áldozat»*, azonkívül az igazságot éhezők részére ő az *«örök élet szent † kenyere»*, az igazságot cselekvők részére pedig *«az örök üdvösség † kelyhe»*. Három szükséges előzmény és fölajánlás történik tehát itt (*«tisztá»*, *«szent»* és *«szeplőtelen áldozat»*), hogy az örök élet szent kenyéréhez s az üdvösség kelyhéhez méltón juthassunk el.

Van egy másik értelmezése is az öt keresztjelenek e részben: az embereknek öt csoportjáért esedezünk itt Istenhez: általában az összes élő hívekért (*«propitio ac sereno vultu»*), különösképpen az áldozaton jelenlevőkért (*«quotquot . . . sumpserimus»*), elhunyt hozzátartozóinkért (*«Memento . . .»*), az összes meghaltakért (*«omnibus in Christo quiescentibus»*), végül a bűnösökért (*«Nobis quoque . . .»*), ahogy a kánon szövegében — mint látjuk — eléggé kifejezésre is jut e szándék.

Teljesen észszerű ez a magyarázat is: öt kegyet kérünk Istentől e részben. Kettőt a magunk részére: teljünk el minden égi áldással és kegyelemmel, mi akik Krisztus testével és vérével táplálkozunk (nyomaték kevéért itt még két kereszttetés van), hármat pedig a megholtak részére, hogy t. i. «*eljussanak az enyhület — a fény — és a béke helyére*».

Megemlékezés történik itt e részben a három előképről: Ábelről, Ábrahámról és Melkizedekről, valamint 15 újszövetségi szentről. (Az első részben 25 nagyobbrangú szent van említve, mert ott Krisztus jelenléte híján több és nagyobb közbenjáróra van szükségünk.)

**5. A «Per quem haec omnia»-tól a «Per ipsum»-ig.** Ezen ötödik részben a Szentháromság jóindulatát iparkodunk megnyerni: az Atyáét hatalmára való hivatkozással («*teremtész*»), a Fiúét ezzel: «*aki által mindezeket megszen† teled, él† teted, meg† áldod*», a Szentlélekét pedig azzal, hogy bőkezűségét említjük: «*és nyujtod nekünk*». Mint látjuk, csak a Fiú működésének említésekor történik kereszttetés. Miért? Egyrészt mert a három isteni személy közül csak ő szenvedett, másrészt maga a teremtés (in statu naturae purae) nélkül osztogatja pazar ajándékait. Viszont mikor a Fiú munkálkodására mutatunk rá, három kereszttélet teszünk annak jelzésére, hogy Krisztus ereje és szeretete folytán három adománynak vagyunk és leszünk birtokában: a bűnbocsátnak, a jócselekedetekhez szükséges segítő kegyelemnek és az érdemnek. A természet, a kegyelem és a végső állhatatosság fokozatos fejlődésének feszültségét is érezni lehet e formulában.

**6. A «Per ipsum»-tól a «Pax Domini»-ig.** A hatodik részben úgyszólván kizárólag s különösen az Atyát magasztaljuk. A Fiú és kereszttje által már teljesebben ismerjük az «egész igazságot», magát az Atyát is. Ezért bizalmunk felfokozódik s hogy elérjük minden kérésünk teljes kielégítését, az égi «Pax»-ot, bizonyos merészséggel felhangzik a «Pater noster», a Miatyánk.

Előzőleg a konszekrált ostyával a kehely fölött öt kereszttjelvetés történik a Szentháromság ismeretének öt fokozata és mozzanata jelzésére, amik: az Atya örökkévalósága, a Fiúnak egyenrangúsága, lényegük egysége, személyük különbözősége, a Szentléleknek velük való egysége. Vagy más magyarázat szerint: az első kereszttetés a kehely egyik peremétől a másikig jelzi a Fiú örökkévalóságát, a második egyenrangúságát az Atyával, a harmadik a Szentlélek egységét mindkettőjükkel, a negyedik és ötödik a kehely előtt egyazon magasságban, jelenti, hogy a három isteni személy örökkévaló és egy Isten.

A kereszttjelekkel egyidejűleg mondott szavak pedig «*Ő† általa*», jelenti a teremtést, «*Ő† vele*» a működést, «*Ő† benne*» a fenntartást

a Fiúistennel kapcsolatban, akinek keresztje ezért legyen dicsőségére «a mindenható † Atyának» és a mindeneket kormányzó és megszentelő «Szent † léleknek».

E keresztvetések a töretlen szentostyával történnek annak jeléül, hogy Krisztus tökéletes ember volt, teljes példát adott nekünk, teljes elégtételt az Atyának és őt teljesen kell utánoznunk: hittel és cselekedetekkel.

A Miatyánkot azért szőjjük e hatodik részbe, mert az Úr Jézus életének hatodik szakában, lusztrumában tanított meg rá bennünket.

**7. A «Pax Domini»-tól a «Communio»-ig.** A hetedik rész a «Pax» «béke» szóval kezdődik és a béke mint kifejelet felé törekszik. Az Úr Jézus békéje itt az imádság tárgya: a rendezett, az őszinte, a tiszta, a szemérmes és örök béke. «Az Úr † békéje legyen † mindig vele † tek». Miért e háromszoros keresztvetés? Felelet: mert az ember életének három szakasza van: a lélek és test együttélése, a lélek külön élete a testtől, a föltámadás után a kettőnek ismételt és örökre szóló együttélése. Az első életszakaszban szükség van arra a békére, mely gonoszsgot nem ismer; a másodikban olyanra, amelyhez a félelemnek nincs köze; a harmadik: a megdicsőülés korszaka kizárja mind a kettőt. Ez utóbbiban kívülről már sem félni, sem szomorkodni nem kell, de belülről annál inkább örvendezni. A béke keresztjelei azért vannak a kehelyen bévül. A békesség hármasság keresztjele már a megtört szentostyának harmadik és kisebbik részével történik. E rész az Egyháznak azt a seregét jelzi, mely eljutott a teljes békességre. A kehelybe való beleajtása e résznek azt jelenti, hogy a Krisztussal való küzdelem után nyerjen az ember örök nyugodalmat. A háromfelé tört szentostyának másik két része az Egyháznak küzdő és szenvedő seregét jelzi. Ezek még nem jutottak el az igazi békességre.

Az «Agnus Dei» első két fohászja ennek megfelelően irgalomért kiált, minthogy a küzdő és szenvedő Egyház nagyon is rászorul az irgalomra s életük az irgalom jegyében telik le. A harmadik fohász a békéé és az igazságos jutalomé. A megpróbáltatás két időszakában irgalmat remélünk és várunk, a föltámadás után pedig a béke és igazságos jutalom lesz vagy lehet osztályrészünk, azért a két első fohász kérése: «*irgalmazz nekünk*», a harmadiké pedig: «*adj nekünk békét*».

*Aquinói szent Tamás után Eöri János.*

---

**Poppe—Siekens—Dr. Mátrai:** «Az isteni Gyermekbarátnál» című imakönyve nagyszerű tartalommal, szép képekkel, erős vászonkötésben kapható a kiadóhivatalban 2 P-ért. Bőrkötésben 5 pengő. Árunkat revideálnunk kellett. Öltáregyletieknek, 20% engedmény! A legjobb eucharisztikus gyermekimakönyv!

## Mi és a szívesek

**A**MI alatt most az oltáregyesület és eucharisztikus szövetségek tagjait, szívesek alatt pedig Jézus Szentséges Szívének tisztelőit (Jézus Szíve Szövetség, Jézus Szíve Tiszteletőrsége, Szívőárda) értjük. Többször merültek fel vélemények ezen egyesületek egymáshoz való viszonyáról, azért szeretnők most mi is elmondani e tárgyban miképpen látjuk mi az eucharisztikus és szíves vallásosság viszonyát.

Sokan azt hiszik, hogy állandó versengés és féltékenység van közöttünk. Tévednek! Ha hangzottak is el olyan megjegyzések vagy jelentek is meg írásban olyan sorok, melyek ezt a látszatot keltették, az ilyen megnyilatkozás mindig *magán* vélemény volt, de sohasem hivatalos állásfoglalás.

De hogyan is lehetne másképp! Hiszen mind ezen egyesületek egy célt szolgálnak: *a hívő lélek engesztelő Istenimádását vannak hivatva biztosítani mindannyian.*

A Szent Szív kultusz az Úr Jézus kinyilatkoztatása (Alacoque Szent Margit) szerint a hideg világban az Úr szerető Szíve iránti részvétel és szeretet felkeltésével lánggra lobbantja a buzgóságot nemcsak egyéneknél, hanem az egész társadalomban is. A Szív gyújtó szimbólum, képes megmozgatni *nagy tömegeket*, mert amikor az ember a szimbólumra felfigyel, megjelenik előtte a szimbolizált tartalma, Jézus Szentséges Szívének mérhetetlen, isteni gazdagsága: «Az Isten szent Fölségének temploma», «melynek gazdagságából mindnyájan meríthetünk». A Szív, szívet indít, mozgat, áldozataival való egyesülésre hív, lelkív, önmegtagadóvá, szeretet hőssé tesz.

A legfölségesebb Oltáriszentség imádása olyan főmában, ahogy azt mi az oltáregyesületben és az eucharisztikus szövetségekben gyakoroljuk, tulajdonképpen annak megvalósítása, amit a Szent Szív kultusz célzott: a legméltóságosabb Oltáriszentség iránti részvétlenség és hidegség megszüntetése, illetve annak helyébe a buzgó szentségimádás és engesztelő szentáldozás gyakorlatának elterjesztése. *A Szentséges Szív kultusza tehát eszköz, út ahhoz, amit az eucharisztikus kultusz gyakorol.* A Jézus Szíve tisztelet az inspiráló, gyönyörű hajnal, az *oltáregyesületi és eucharisztikus szövetséges kultusz pedig a verőfényes nappal.* A hajnal megelőzi a nappalt. Így volt ez külföldön. A Szentséges Szív kultusza már a XVII. század végén elindult «nappal»-hozó útjára s a nappal a XIX. század eucharisztikus szerzetei és társulataiban teljesedett ki.

Nálunk fordítva történt. Itt előbb (1859-ben) alakult meg az oltáregyesület és csak akkor vett igazi lendületet a Szent Szív kultusz, amikor a jezsuiták s a Szent Szív szerzetesnők Budapestre jöttek, és

akkor sem rögtön, hanem körülbelül itteni letelepedésük után kb. 20 évre. Az utolsó két évtizedben pedig különösen Blaskó Mária — a kifogyhatatlan invenciójú mélylelkű írónő — s a jezsuita atyák valóságos szentszívmisszionárius tevékenysége révén óriási eredményeket ért el, mérhetetlen jót tett és igen szép jövőt ígér a szívesek tábora. A Szívgárda Blaskó Máriának a legnagyobb és legértékesebb műve, és a Jézus Szíve tisztelet Magyarországon a XX. században a jezsuita atyáknak, elismerten a legnagyobb horderejű és a jövőben a legszebb eredményeket ígérő az egész országra kiható korszerű (gondoljunk csak XI. Pius pápa által kreált «Jézus Szentséges Szívének szociális királysága» ünnepre!) munkálkodása.

Az eucharisztikus szövetségeket 1912-ben alapította dr. Tiefenthaler József az eucharisztikus élet akkori vezérével, † Reviczky Aladár lazaristával és az izzólelkű † Kánter prelátussal, a szívgárda pedig a világháború alatt Blaskó Máriának a «Jézusom Öröömöm» (az eucharisztikus gyermekszövetség havi folyóirata!)-ben közölt cikkei, a gyermekeket «szíves» apostolkodásra buzdító írásai nyomán a pesti Ranolder-intézetben támadt visszhangra született meg és igazában 1920-ban lett országos tényezővé.

Mint látjuk tehát Magyarországon fordított sorrendben keletkeztek a társulatok. Hivatásuk azonban logikusan csak az az eredeti lehet, amit Istentől kaptak: *Nálunk* is az a «szíves» mozgalom célja, hogy a legmértősebb Oltáriszentséget az ismeretlenség homályából kiemelje és buzgó imádókkal vétesse körül, akik bensőséges engeszteléssel tömjéneznek a «lefátyolozott Szeretetnek» és engesztelő szentáldozásaikban mintegy menedéket és pihenést nyújtanak a bűntől üldözött Úr Jezusnak.

A «hajnal» nem szólhatja le a «nappal»-t, de a «nappal»-nak is becsülnie kell a hajnalt. A hajnal szépséges ígérete a nappalnak s a nappal beteljesedése a hajnal ígéretének.

Tehát mi és a szívesek egy célért dolgozunk. Maradjon meg közöttünk az egymás tisztelete és megbecsülésén célunk megértésén alapuló minden szeretetlenséget kizáró békés egyetértés.

Mátrai Gyula dr.

---

**Az Élet-regények** 96 filléres sorozatában az Élet szépirodalmi lap csodálatosan olcsó kiállításában és stílusában, modern tartalmában, magyar (**Wáth János: Szent László népe**) és modern embert érdeklő transzcendentális témát könnyedén tárgyaló (**Georg Rendl: A messi út; Balásházy Péter: A láthatatlan ellenség; Nagy Méda: Hét ősz, egy tavasz**) regényeket jelentetett meg. A pompás kiállítású, rendkívül érdekes regényeket szívesen ajánljuk belletrisztikát kedvelő olvasóinknak.

# IMASZÁNDÉKUNK

## HÁLAADÁS.

A július—augusztus hónapra ismételten a hálaadás az Oltáregyesület tagjainak imaszándéka. *Miért? Azért, mert ebből kap a legkevesebbet az Úr Jézus.*

Előttünk van az evangéliumi jelenet, amikor a tíz bélpoklos megtisztítása után csak egyetlenegy ment vissza megköszönni a szörnyű betegségből való megtisztulásnak nagy ajándékát. Az Úr ajka panaszra nyílt: *«Nemde tizen tisztultak meg és kilence hol vagyon?»*

Még csak megköszönjük néha az imameghallgatásokat, földi kéréseink teljesedését — bár itt is sokszor elmarad a hálaadás —, de milyen kevesen hálálkodnak a lelkiekért: kinyilatkoztatás az igaz egyházbani tagság, a szentségek, a segítő malasztok, lelki vigasztalások, örök remények stb. ki köszöni meg ezeket? Pedig egy halálos bűnből való megtisztulás mérhetlenül felülmulja a leprából való gyógyulást. Egy legkisebb tiszta lelki öröm, mely az Isten kegyelméből fakad, kimondhatatlanul többet ér minden földi forrásból fakadó gyönyörűségénél.

Testvér! Neked kell pótolnod a rengeteg elmaradt hálaadást! Ami eddig elmaradt a magad életében, s ami elmaradt az egész Anyaszentegyházban. Ő az az élet filmje, de tele lenne hiányjelekkel, ha minden elmaradt hálaadást megjelölnének rajta! De kevés tökéletesség volna rajta található, ha mindig csak azt vennék tökéletesnek, amit hálaadással fejeztek be!

Ne ijedjünk meg kedves oltáregyletieik! Van módja a hálaadásnak több is olyan, amely mindent pótol.

Az egyike az, hogy lélekben minden hiányjelre, minden elmaradt hálaadásra odakölcsonőzzük azt az egyetlen hálaadást, amelyet mi most az imaóránk alatt végzünk. Nem fog semmivé válni, ha sok milliófelé oszlik is el, hanem minden hiánynál egészen ott lesz, mert az Úr nem úgy veszi, ahogy mi képesek vagyunk reá, hanem ahogy cselekedni akartuk, ahogy a valóságban tenni szeretnénk. (Alacoque Szent Margitnak jelentette ezt ki az Úr Jézus.)

A másik módja a hálaadáspótlásnak pedig az, hogy az Úr színe előtt ajánljuk a mennyei Atyának azt a hálaadást, mely a földön az Úr Jézus Szívében mindig megvolt, s amelyet Ő a mennyei Atyának most is állandóan bemutat a legfőlségesebb Oltáriszentségben. Ő ez a hálaadás mindent képes pótolni! Ennél tökéletesebb illat, ennél gyönyörűsegebb látvány nincs a földön a jó Isten számára. Merítsük így bele a mi hálaadásunkat az Úr Jézuséba, hogy az Övé a miénk is legyen, s a miénk szegénysége az Övének gazdagságával, gyenge hatása az Övének végtelen értékűségével pótolassék.

Testvér, mindkét hónapi imádási órát legyen a kegyelem aratásának hálaadó ünnepe, ilyen kettős irányú, de végeredményben az Oltáriszentségi Jézusban találkozó hálaadásban!

## VATELJES • BÜCSÜKAV

Július 2-án, 3-án, július 19-én (Brüsszel csodájának ünnepe, július 22-én, július 29-én és július 31-én).

Augusztus 6-án, 7-én, 15-én. Azonkívül mindkét hónapban az imádási óra, a havi közös ájtatosság napján, és külön egy tetszésszerinti napon.



# LELKI TARSOLYOMBÓL

89.

Az újjászülető ember lelke harcban áll emberi eszével és emberi testével!

90.

A felnőtteknek már csak «kivegyenlítő» lenne szabad!

91.

Bizonyosak lehetünk affelől, hogy kiki elegendő kegyelmekkel megrakodtan jön e Világra!

92.

Egyedül a Szenvedés hat ránk fölényes biztonsággal; egyedül a Szenvedés állít meg, torpant meg visszhangszerűen!

92.

Az emberi szívsebek általában azonosak, legfeljebb állapotbéli különbség van közöttük.

93.

Az igazi szenvedés majd akkor fog megkezdődni, mikor már égi módon kezdünk «látni»! . . . A Lélek szenvedése felülmúlja a Testét.

94.

Napjaink mérhetetlen sok szenvedésének főleg rejtett «egyéni» okainak is kell lennie!

95.

Látszatra a Szomorúság halhatatlan demokratikus végtelen-

ség, majdnem olyan, mint a Lélek, csak «kezdet» van!

96.

A Szenvedés szabja meg a boldogságnak, a fájdalom-nélküliségnek, a belső és külső harmóniáknak titokzatos méreteit.

97.

A Szenvedés csak a gyarló Test és a gyarló emberi Ész számára kellemetlen, de a halhatatlan Lélek számára igen nagy értelme van! . . .

98.

A Szenvedés bűneink jóvátevésének legközvetlenebb eszöke. Bízunk benne; rokonszenvezzünk vele!

99.

Mi lenne, ha nem lenne Szenvedés, csak bűn és torzulás? . . . És mi lenne velünk, ha nem mindenki szenvedne, ha csak elvétve egyesek szenvednének? . . .

100.

Életmenetünk akadályozóit mindenekelőtt *jötevőnknek* nézzük! . . . Nem szabad nyomban ítélnünk vagy kikerülnünk!

101.

A jócselekedetek érdemszerző értékűek s általuk önönüdvözüléssünket segítjük elő. Az adakozás tulajdonképpen öngazdagítás!

102.

A Szenvedés a Mindenható egyik legrejtélyesebb *irgalma!*... Elszigetelten követtem el a bűnt, személyileg szenvedek miatta, de «bűnhődők» között!...

103.

Nekem az Atya százszázalékban megadta a szenvedési lehetőséget, de sokáig nem tudtam, hogy a szenvedésben benne van, vagy benne lesz az: *Isten!*

104.

Általában vegyük zokszó nélkül a tőlünk kéréket is, a bennünket terhelőket is. Szüntelen arra kell gondolnunk, hogy a földi életünk felszámolása a Túlvilágon következik be és ki tudja, hogy amikor az Örökvilágosság fényénél minden hibánk, minden tartozásunk megviláglik, élénk tárul, nem gondolunk-e hálatelten a «terhelőkre», az «akadályozókra»?

105.

Ne a «ma neked, holnap nekem»-elv készítse adakozásra szívünket, hanem az a különleges és boldogító katolikus gondolat, hogy a Szeretet kétezeréves asztalát, a Jézus Krisztus által összeácsolt áldott vendégasztalt hosszabbítjuk meg egy-egy terítéssel. Ilyen mérhetetlen hosszúságú és varázslatú asztala csak nekünk, Krisztuskövetőknek lehet, mert mi az anyag mellé szívet is adunk s ez a kegyelem újabb s újabb életbizodalmat ébreszt az adakozóban is, meg a megajándékozottban is!

106.

Mikor végleges békét kötünk Lelkünkkel, abban a pillanatban

felénk hajol és homlokunkon csókol bennünket, a megtért tékozlókat, a királyi értékek elherdálóit: *Jézus Krisztus* s menten visszhangzó édes béke száll ránk!

107.

Krisztus földi életének 33 éve alatt megőrizte tisztaságát. Nekem az életúton szerzett tisztatlanságot kellett volna tisztává varázsolnom...

108.

Az egyik «Nagypénteken» kiillant belőlem a «komorság» s a földi szenvedés «út»-tá, «híd»-dá, «epizód»-dá, az örökélet «cicero-néjává» degradálódott előttem!...

109.

Ha valaki *Krisztus* felé kezd tájékozódni, ha valaki Krisztus útja felé kezd menetelni és éberen figyel, észreveszi, hogy nyomora s megterhelése megnagyobbodik!... Az egyéni Golgotán új állomások létesülnek új szenvedései számára, de ugyanekkor egyre fejlettebb formát ölt a Mindenható utáni vágyakozása. Ez a nagy *nyitány!*...

110.

Olykor már imákkal kikoldult kegyelmek ülnek csendesedett testemen.

111.

Bizonyos, hogy: *Isten* az «előre» és a földi élet a «hátra», jól lehet, az «előre» áldott eszközök kellene lennie!

112.

Minden emberre különleges törvényt is szab a Teremtő!

IRTA: OLCSVAY GÉZA.

## Megkezdődtek a jelentkezések az első lelkigyakorlatos máriazelli zárandoklásra.

Erdekes újtást vezetett be az Actio Catholica Országos Elnöksége, amikor elhatározta, hogy július 13-tól 17-ig ezévtől kezdődőleg minden évben megrendezi lelkigyakorlatos hajózárandoklását Máriazellbe. Az első zárandoklást, amely július 13-án Budapestről a MEFTER Szent Gellért hajójával indul, P. Uzdóczy Zadravec Izván dr. ny. tábori püspök vezeti, lelkivezetője pedig Czapi Gyula dr. prelátus kanonok lesz. A zárandokok az utat Budapestről Bécsig hajón teszik meg. A hajó lelkigyakorlatos házzá alakul és a vezető főpásztor, valamint a lelkivezető beszédeit hangszórókkal közvetítik a hajó minden részébe. Július 14-én, kedden reggel a zárandokok, amikor a hajón tartózkodnak, Szent Antal tiszteletére szentelik, majd ugyanaznap délbe a hajó befut a bécsi kikötőbe, ahol autókárok várják a zárandokokat és Liesingen, Mödlingen, Hainfelden, Lillienfelden, Tünnitzen és Annabergen keresztül este érkeznek Máriazellbe, ahol ünnepélyesen fogadják őket és megtörténik az ünnepi bevonulás egyházi körmenetben a máriazelli nagy templomba. Közös egyházi ünnepeken vesznek részt Máriazellben a zárandokok, majd az egyik napon közös szentáldozáshoz járulnak. Július 17-én reggel indulnak autókárokon Máriazellből és St. Pöltenen, Pottonbrunnon, Purkersdorfon keresztül érkeznek Bécsbe, ahol szakszerű vezetés mellett megtekintik a város minden nevezetességét. Az autókár körséta befejezése után kihajtatnak a hajóállomásra, hol felülnek a hajóra és ugyanaznap éjjelkor Budapestre érkeznek. Hogy az Actio Catholica Országos Elnöksége mindenkinek lehetővé tegye a részvételt, ennek díját elszállásolással, autókárral, hajójeggyel együtt csekély 38 pengőben állapította meg. Aki teljes ellátást akar Máriazellben, az 69 pengőt fizet. Aki Budapestről Bécsig és onnan Máriazellig és vissza autókárral akarják megtenni az utat, azok számára teljes ellátással együtt 102 pengőben állapította meg a rendezőség az utat. Még csak egy hete, hogy közreadta az Actio Catholica Országos Elnöksége az első értesítést arról, hogy Máriazellbe megrendezi az első lelkigyakorlatos hajózárandoklást, máris tömeges érdeklődés és jelentkezés történt a rendezőség központi irodájában (Budapest, IV., Ferenciek-tere 7.) Így elsősorban a vallásos társulatok részéről: Jézus Szíve Szövetség, különböző Máriakongregációk, Credo-egyesületek egész csoportokat jelentenek be a hajózárandoklásra való részvételre.



# KRÓNKA

**Részletkiállítások.** Májusi választmányi ülésünk úgy határozott, hogy 1937-ben — tekintettel a közel eső Szent István-jubileumra — a Központ nem rendez kiállítást, hogy annál nagyobb méretűen és impozánsabban rendezze meg a jubiláris 1938. évi augusztus havában, amikor rengeteg idegen is lesz Budapesten. A jövő évre azonban szeretnők, ha — mintegy a központi kiállítás propagandahiányát pótlandó — minél több fiókkoltáregyesület rendezne kiállítást 1937-ben a saját tagjai által elkészített egyházi ruhákból. Ezeket a kiállítás után beszolgáltatnák a Központnak, amely azokat megőrizné s az 1938. augusztusi nagy kiállításon az illető fiókkoltáregyesület neve alatt bemutatná. Nagyon kérjük különösen a munkás budapesti fiókoktól ennek az óhajnak kegyes felkarolását és a választmány határozatának megvalósítását.

**Szabályosságra** törekedünk az egyházi ruháknál. Anyaszentegyházunknak mindenre van pontos előírása, amelyet az Oltáregyesület mindig tiszteletben tartott. Így legyen ez a jövőben is! Egyik fiókunk nem volt figyelemmel az egyházi előírásokra s drága munkája — emberileg — hiábavaló volt, amit készítették, nem használhatta fel a Központ. Az előírások méretei a Központban mindig rendelkezésre állanak. Az Örökimádás is közölte már többször is az előírásokat. Az őszi munkaév kezdetén — a szeptemberi számunkban — újra leközöljük az egyházi ruhák méreteit.

**Új oltáregyesületek** alakultak tizenkilenc községben. Ezek: *Vesz-kény, Hegyeshalom, Felsőnyárad, Gesztely, Vámoscsalád, Pápóc, Gyöngyöshalász, Vörs, Csegöld, Galgahévíz, Pernóapáti, Kemenes, Szentpéter, Bánokszentgyörgy, Felsőpataj, Csetreg,*

*Apátistvánfalva, Kenyeri, Felsőszilvágy, Nádasd és Oroson.* Az új alakulatokra Isten bőséges áldását kérjük, hogy nagy hivatásuknak minél nagyszerűbb munkásai legyenek és erőt jelentsenek a szentségi Jézus eucharisztikus országa szempontjából is.

**Új igazgatót** kapott a tisztviselőtelepi (Budapest, X.) Oltáregyesület *Légrády János* plébános személyében. A szentségi Úr Jézus áldása szálljon reá és maradjon rajta, hogy mindig az Ő akarata szerint vezethesse a buzgó tisztviselőtelepieket!

**Jótekonycélú vásárt** rendezünk az ősszel a neszmei «Kis Örökimádás» költségeinek törlesztésére. Erre minden értékesíthető dolgot elfogadunk (pl. gyógyteák, vetőmagvak, kézügyeségi és iparművészeti tárgyak, kézimunkák, élelmiszerek stb.). A vásár idejét a szeptemberi számunkban közöljük.

**A Maria Reparatrix Társulat** tagjainak szíves figyelmébe ajánljuk az alapítóanya (Jézusról nevezett Mária anya) gondolataiból összeállított kis nyomtatványt, amely 2 fillérért kapható az oltáregyleti irodában. Lelkiség és a szentségi Úr Jézus iránti találékony szeretet árad e gondolatokból.

**Kegyes adomány** érkezett a Központba: egy ismeretlennek maradni kívánó jótevő, Esterházy Ilona grófnő választmányi tag révén 300 P-t adományozott az Oltáregyesületnek és 300 P-t a neszmei zárdának. A jó Isten fizessen meg végtelen jószágának mértéke szerint kegyes szívű jótevőnknek azzal, amit legjobbnak tart számára!

**A csanádi püspök válasza jubileumi üdvözlésünkre.** Mint megírtuk, az Oltáregyesület választmánya feliratban köszöntötte a csanádi egyházmegye jubiláló főpásztorát és 25 püspöki évéért hálaadásul 25 szent-

misét mondatott az Örökimádás-templomban. Üdvözlésünket a nagy püspök a következő levéllel köszönte meg:

«A csanádi püspöktől. 1400. szám. 1936. Nagyméltóságú Elnökség. Mélyen meghatottak azok a bensőséges szavak, amelyekkel engem a budapesti Központi Oltáregyesület nevében püspöki jubileumom alkalmából üdvözölni méltóztattak s különösen az a kegyelet elhatározás, hogy a szentelés évfordulója napján az Örökimádás templomában értem imádkoznak és a jó Istennek hálát adnak. Ifjúkorom nemcsak legkedvesebb, de a kegyelmi életre leggyümölcsözőbb emlékei fűznek engem az Oltáregyesülethez és azokhoz a buzgó lelkekhez, kik annak kebelében minden szent és nemes törekvés apostoli lelkű elindítói vagy támogatói voltak, kiknek példájából igen sok biztatást merítettem. Ma is boldog örömmel gondolok arra, hogy az eucharisztikus Krisztus dicsőségének gyarapítására az Örökimádás templomának felépítésében együtt közreműködhettem. Ha pedig látom a buzgalmat, mely ebben a templomban magas lánggal ég, akkor az a kedves remény tölti el a lelkemet, hogy az annak előkészítésében kifejtett munkát az Örök Bíró kegyesen fogja mérlegelni. Én is imádkozom majd nem egyszer, hogy a régi oltáregyesületi buzgalom maradjon meg állandóan az egész ország hitéletének javára s a Szentségi Üdvözítő gazdag kegyelmeivel halmozza el azokat az áldott lelkeket, kik az Ő háza ékességéért annyi odaadással fáradoznak. Szeged, 1936. évi május hó 13-án. *Glattfelder Gyula* csanádi püspök».

**Horthy-ligetről** jelenti a Központ képviselőjében ott járt özv. dr. *Schlauch Gézáé*:

«A Központi Oltáregylet megbízásából néhány hét előtt Horthy-ligeten jártam, hol egy rövid előadás keretében hivatva voltam fiókegyesületek vezetésére alkalmas praktikus tanácsokat adni.

Nagy örömmre és mondhatnám meglepetésemre szolgált azt tapasztalnom, hogy Horthy-liget lelkes hívei igazán nem szorulnak rá az idegenből jövő jótanácsokra, sőt ellenkezőleg, ők tarthatnának előadást arról, hogy vitték véghez azt a csodát, hogy ilyen csekély számban lévén, egy év alatt ily gyönyörű templomot nemcsak felépítettek, de teljesen fel is szereltek.

A templomot, melynek befogadóképessége 5—600 lélek, Kusó József ny. műépítésze tervezte és az építkezési munkálatokat személyesen, teljesen önzetlenül vezette.

Ft. Szabó Ferenc esperesplébános egyházi elnök vezetése mellett, egy rendkívül lelkes és áldozatos bizottság működése tette, a jó Isten segítségével, ezt a csodát lehetővé. Dr. Rogyák Ernő ügyvéd, világi elnök, Várhelyi (Weiser) László ügyv. alelnök, Tóth Kálmán, Burján József, Kemény Árpád és Maródy bizottsági tagok önzetlen munkavállalása és Istenben való bízakodása oly lelkesedést tudott kiváltani a Horthy-ligetiek lelkében, hogy vállvetve ajánlkoztak a szükséges anyagiak előteremtésére és a munkák elvégzésére. A templomépítés költségei a szolgáltatmányok (fuvar stb.) figyelmen kívül hagyásával 14.500 P-t tett ki, amelyhez a berendezésre és felszerelésre (mint harangok, padok) kiadott összegeket hozzászámítva, 20.000 P körüli összeg lett e szent célra fordítva.

Ezt az összeget a Horthy-ligeti buzgó hívek az asszonyok és leányok hathatós segítségével, gyűjtés, önkéntes hozzájárulások, ünnepélyek, teadélutánok jövedelméből hozták össze. Ez a szép templom készen, felszerelve és a mi fő, egy fillér adósság nélkül áll ma, magasztos céljainak rendelkezésére.

A berendezés ajándékozása körül dr. Rogyák Ernő világi elnök és neje jártak elől jó példával, mert az oltárképet egy Mária-szobrot, festett üvegablakot, örökmécset stb. adtak ajándékkul. Az ő közbenjárásukra ajándékozta

Jaritz Nándor budapesti lakos a szép oltárt. Őket követték sorban Kovács Rudolfné (harmónium, Szent Antal-szobor, szőnyeg, szentélyrács stb.), Király Pálné (szentségtartó), Ródl Imréné (festett üvegablak), Radnay Árpádné (karos gyertyatartót), Várhelyi László és Karis István (csillár).

Ezenkívül egyházi ruhák adományozása körül Vujcziczky Dezső és neje hozták a legtöbb áldozatot, de alig van a Horthy-ligetiiek között, kik kisebb-nagyobb mértékben ne járultak volna hozzá az édes kis templom díszítéséhez.

Az Oltáregyesületet ft. Török Ferenc káplán úr mult év október havában alakította meg, melyet azóta nagy odaadással és szóbeli kedvességgel vezet. Elnökönnek Radnay Árpádné, a Horthyligethez, minden budapesti szociális és karitatív nagyfokú elfoglaltsága dacára oly hű, lelkes és buzgó hölgyet nyerték meg. Rajta kívül Odry Györgyné, Vargha Dezsőné, Szűcs Demeterné és a páratlanul agilis és önfeláldozó Várhelyi Lászlóné osztoznak a vezetés munkájában. A taglétszám 32; ezek mind buzgón vesznek részt a havonta kétszer tartott imádási órán és összejövetelen. A templom rendben tartását, az egyházi ruhák gondozását és némi pótlását nagy örömmel vállalták: Vargha Dezsőné, Odry Györgyné, Birton Mihályné, Oláh Jánosné.

Egy lelkes fiatal leánygárda, Odry Ilnok, Görög Jucika, Németh Annika, Csepri Katóka és Kecskeméthy Franciska személyében, egymással versenyezve gondozzák és sokszor művészileg díszítik az oltárokat és műkedvelő előadások és teaestélyek rendezésével szaporítják szép templomuk jóvedelmét. Az idei teaestélyből is 160 P maradt tisztán e szent célra.

A Horthy-ligetiiek valóban bebizonyították, mire képes a komoly összefogás és kitartó, önzetlen munka; legyen az ő példájuk az a ragyogó fákhya, mely bevilágít sok templom nélkül sýnlődő faluba és telepbe, erőt és bátorságot

öntve a csüggedő lelkekbe, kik e valóra vált álmoktól meggyőzve, a lehetetlennek látszót is majd megkísérlik és a drága Jézus segítségével ezt be is fejezik.

Igen boldog volnék, ha e néhány sorom nyomán sokan kedvet kapnának az áldozatos, kitartó, buzgó Horthyligetiiek követni».

**A Székesfehérvár-Egyházmegyei Oltáregyesületek közös gyűlése.** A napsütéses szép kora reggelen észre lehetett venni, hogy Székesfehérvár vidékének népe érkezett a városba, kisebb-nagyobb csoportokban. Ezek a vidékiek az egyházmegyei oltáregyesületek képviselői voltak. A megyésfőpásztor hívó szavára jöttek, hogy résztvegyenek a június 15-re hirdetett egyházmegyei oltáregyesületek közös gyűlésén. Egymásután érkezett Tárnok, Káloz, Kelenvölgy, Csór, Inota, Ráckeresztúr, Polgárdi, Sósút, Budafok, Adony stb. népe.

A megyéspüspök úr  $\frac{1}{4}$ 10 óraker szentmisét mondott a szeminárium-templomban, ahol nemcsak a helybeli Oltáregyesület tagjai, hanem nagyon sok vidéki is megáldozott.

A szentségi Úr Jézus nevében és az Ő kegyelmével nyitom meg ezt a szép gyűlést» — mondotta a megyéspüspök  $\frac{1}{4}$ 11 óraker a Szent István-teremben szép számmal összegyűlt oltáregyleti tagoknak. «Az oltáregyletek munkája kettős. Külső és belső. Az oltáregyletek munkáját nagyon szépen kifejezik az úrnapi evangéliumnak két mondata. Az első mondat, amely nagyon szépen kifejezi az oltáregylet belső munkáját, ez: «Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, énbennem marad és én őbenne». Az Úr Jézus a szentáldozás által állandó szentségi kapcsolatban akar maradni velünk. Az oltáregyleti tagoknak ilyen szentségi kapcsolatban kell lenni az Úr Jézussal. Az Úr Jézus azért szenvedett és halt meg, hogy nekünk az isteni életben részesedést szerezzen. Ezt adja

meg, amikor a kenyér színe alatt lelkünk tápláléka lesz. Aki az Úr Jézussal bensőségesen tud egyesülni a szentáldozásban, annak az Úr Jézus nemcsak az alaptermészetét, hanem a hitét is megváltoztatja. Annak a hite nemcsak tudás, hanem szorosan hozzátartozó élet. Az oltáregyletben tanulunk meg elmélkedni és Krisztussal úgy egyesülni, hogy megvalósuljon az evangélium.

Az oltáregylet külső munkáját pedig ez fejezi ki: «Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az érettem él». Az eucharisztikus lélek sok mindent észrevesz, amit más ember nem vesz észre. Észreveszi és fáj neki, ha a templom poros, dohos levegőjű, ha az alba rongyos, ha a karing piszkos, ha a fehérmemű mosatlan, ha az oltárterítő tépett és így tovább. Fáj neki az is, ha a templom egész nap zárva van a mise után és senki sem megy napközben, hogy egy-egy percre betérjen köszönteni a szentségházban élő szentségi Úr Jézust. Az oltáregylet tagjai megszervezik a szentségimádást és a szentséglátogatást. Ránevelik a többi embert, hogy lehet úgy piacra, vagy akár látogatóba menni, hogy útközben egy pillanatra betérnek az Úr Jézushoz látogatóba és akkor minden dolgunk szebben és Istennek tetszőbben fog menni. Az oltáregylet tagjai gondozzák a templomot, a sekrestyét, az oltárt, főleg, hogy ott minden tiszta, rendes, gondozott legyen. Egyszóval, aki eszi az Úr testét és issza az Ő véreét, az az Úr Jézusért él és az Ő házának szépségét szolgálja.

Ezután az oltáregylet különféle feladatait csoportosította a megyéspüspök. Az egyházi ruha formája, vasalása, a ruha anyaga, mind különös gondot kell, hogy képezzen. Az Egyház pontos szabályokat adott, amelyeket tudni kell és meg kell tartani. Az oltáregylet gondja még a liturgikus viselkedés bemutatása. Az oltáregyletben, amelyben a hívek legbuzgóbbjai vannak benn, meg kell tanítani a lelki ve-

zetőnek a tagokat a liturgikus szentmisehallgatásra. Ezenkívül tudnia kell mindenkinek, hogyan kell az Oltáriszentség előtt viselkedni, hogyan kell a szentségimádást végezni.

Ezután Gelencsér János pápai kamarás, adonyi plébános ismertette az adonyi oltáregylet belső és külső életét, hogy a megyéspüspök óhaja szerint mintát adjon az oltáregyletek munkásságára. Röviden elmondta, hogy minden hó első vasárnapján van szentségimádás, amelyen nagyon sokan jelennek meg olyanok, akik nem oltáregyleti tagok. Minden hét szerdáján este van a közös munkaóra, amely alatt szorgos munka folyik, a lelki vezető pedig Prohászka püspök úr elmélkedéseiből, szentek életéből és az Örökimádásból olvas fel.

Gelencsér János plébános előadása után hozzászólások következtek, amelyben a más körülmények között levő oltáregyletek munkáját ismertették.

Serédi Sándorné, Pilisvörösvár. Közös munkaórát nem tartanak, mert az oltáregylet tagjainak nagyrésze munkásszony, akinek sem ideje, sem gyakorlata nincsen ilyen finom munkához. A lelki nevelés azonban a havi gyűléseken megvan.

Szőke Gusztávné, Budafok. Az alalmazásból anyagot vesznek és azt feldolgozzák minden második szerdán a munkaórán, amely alatt egyházi énekeket énekelnek magyar vagy német nyelven, aszerint, hogy a magyar vagy a német anyanyelvű tagok vannak többségben a munkaórán.

Keller Szilárdné, Bicske. Közös munkaóra nincsen. A munkákat kiadják a tagoknak. Otthon azután nyugodtabban el tudják azt végezni. A havi gyűlés inkább hitbuzgalmi jellegű.

Dr. Takács Károlyné, Ráckeresztúr. Szintén nem tartanak közös munkaórát, inkább a belső életre fordítanak gondot. Azonkívül hivatásuknak érzik, hogy az egyházközségben hitbuzgalmi

téren működve, a hívek vallásosságát mélyítsék.

További hozzászólások voltak még: Schmidt Irén, Kelenvölgy, Vida Etus, Tárnok, Odry Györgyné, Horthy-liget, dr. Rektorisz Lajosné, Sárbo-gárd, Bende Károlyné, Érdliget, Pécsi István, Inota, Szijártó Károlyné, Füle, amelyekben mind egy-egy vidéki oltár-egylet szép és buzgó munkáját ismer-tették.

Ezután dr. Molnár Gyula teológiai tanár, oltárjegyleti titkár ismertette az egyházmegyei oltárjegyletek munkáját és egyben vázolta a jövő évi program-mot is. Az oltárjegylet belső életéről nem lehet jelentést adni, mert hiszen a lelki dolgokat nem lehet lemérni, hanem csak inkább a külső életben való buzgóságból következtetni. Örömmel állapítja meg, hogy amíg 1928-ban csak 27, addig 1936-ban 80 plébánián és lelkeszségen van oltárjegylet 6081 taggal. Kevésbé örvendek a tag-díjak befizetése körüli hiányok. A 6081 oltárjegyesületi tag 1935. évben össze-sen 367.87 P-t fizetett be a Központ-nak, amelyből egy tagra csupán 6 fillér esik.

Külön megemlíti a helybeli oltár-egylet munkáját. A székesfehérvári oltárjegylet 886 tagot számlál. Kik ösz-szesen 913 P tagdíjat fizettek be. Oltárjegyesületünk ez évben is sok szép felszerelést oszt ki. Ezután felsorolja a Központtól kapott sok szép felszere-lési tárgyat, amelyet a jelenlevők hálás lelkesedéssel hallgattak.

A jövő évre a következő terveket tűzi ki a közgyűlés:

1. A központ hívatása a segítség, irá-nyítás és buzdítás. Hogy ezt meg-tehesse az évben, amikor alkalmasnak látja, körleveleket fog kibocsátani, amelyben irányítást ad a vidéki oltár-egyesületeknek. Ezen körlevelekben fogja ismertetni a liturgikus szabályo-kat is, amelyek a liturgikus ruhák ké-szítésére vonatkoznak.

2. Jövő évben is és minden évben

megrendezi az egyházmegyei oltár-egyesületek székesfehérvári közös gyű-lését, amelyen ezentúl az összes oltár-egylet évi munkáját ki fogják állítani.

3. Az egyházmegyei központ min-den esztendőben az egyházmegye négy központi községébe fog kiszállni, ahol a környék oltárjegyleteit összefogva oltárjegyleti napot fognak tartani. Eze-ken a napokon ismertetik és irányítják a vidék oltárjegyleteinek belső és külső munkáját. E következő munkaévben Adony, Csákvár, Budafok, Pilisvörös-várrott lesz oltárjegyleti nap.

Ezen szép program kitűzés után a megyéspüspök az oltárjegyletek mun-kájára az Isten áldását kérve bezárta a gyűlést.

A gyűlés után átvonultak a jelen-levők a Kongregációs Otthonba, ahol megtekintették azokat a tárgyakat, amelyeket részben a Budapesti Köz-pont és kisebb részben a Székesfehé-rvári Egyházmegyei központ adományaként az egyes szegény templomoknak kifognak osztani. Nagyon megható volt, amikor az egyes vidékről jöttek szemében felcsillant a boldogság su-gara, amikor meglátta a számukra kül-dött szép ajándékokat.

A kiállítás megtekintése után közös ebéd volt, amelyen a megyéspüspök is résztvett és a helybeliek és vidékiek közül is számosan.

Aki csak résztvett ezen a szép na-pon érezte, hogy ez a mai nap egy hatalmas lendületet adott az oltár-egyletek életének. Mindenki erősö-dött buzgóságában, amelyhez méltán remélhetjük a jó Isten áldását és e kettővel egy eredményesebb, lelkesebb munkaévet. *Volaris Ferenc* jegyző.

**Felsőgöd**ről jelenti az Oltárjegye-sület: Az idén is vendégül látta az első áldozó gyermekeket, az elszegé-nyedett oltárjegyesületi tagokat és kb. 40 iskolás gyermeket karácsonyi aján-dékban részesített. A központba temp-lomi kézimunkákat adott be és végül, nagybőjt alatt Jézus életéből egy jól-

sikerült színdarabot adott elő, melyben Jézus megszemélyesítője igen nagy hatást ért el, úgy, hogy olyanok is járultak a húsvéti szentáldozáshoz, akik ezt éveken át elmulasztották.

**A kispesti eucharisztikus gyermekszövetség öt pogány gyermek kiváltására 40 P-t küldött be hozzánk.** Egyet a szövetség lelki atyja, *Vargha* főtisztelendő úr, egyet dr. *Mészáros* Imréné, a szövetség vezetője, hármat pedig a szövetség tagjai kereszteltettek a következő nevekre: József, Mária, Imre, Anna, Valéria. A beküldött 40 P-t illetékes helyre juttattuk. A pogányságból megmentettek legyenek a megmentők koronája az égben!

**Szegedről** az alábbi beszámolót kaptuk: Az 1935-ös évben, szeptember hó első csütörtökjén tartottuk első gyűlésünket, melynek megtartása előtt a tagok a templomba gyülekezve a Szentlélek Isten segítségét kérték buzgó imában. Az ünnepélyes *Veni Sanctet*, lelkiigazgatónk, *P. Vencel* házfőnöklébános úr tartotta. Utána buzdító szavakat intézett a társulati tagokhoz, hogy ez évben is egész szívvel és odaadó buzgósággal szolgálják a szentségi Úr Jézust.

Összejöveteleinket, mint eddig is, minden első és harmadik csütörtökön tartottuk. Az első csütörtökön tartottuk a rendes havi gyűléseket, melyet a vezető nővér oktató beszéde, felolvasása, az oltáregyesületi hírek közlése, haviszándék szétosztása, énektanítás és a felmerülő kérdések megvitatása töltött ki. Néhányszor az ifjúsági egyesületünk tagjai közül, kedves, tartalmas szavallattal örvendeztette meg a megjelent tagokat. A gyűléseken különösen a tél folyamán nagyon szép számmal jelentek meg a tagok.

A hó harmadik csütörtökjén lelkiigazgatónk liturgiai előadásait hallgattuk, ki ez évben sorozatos előadást tartott a keresztyén Egyház első századainak életéről, ismertette annak szokásait, híveinek összetartó buzgóságát

s szent vértanuinak életét. Három alkalommal ószövetségi képek vetítésével tette változatossá a liturgikus előadásokat, melynek bemutatását és magyarázatát a tagok általános örömmel és meglepődéssel vették. Mint a gyűléseken, úgy a liturgikus előadásokon is szép számmal jelentek meg a tagok.

Társulati összejöveteleink volt az utolsó közgyűléstől 18.

Buzgón végezték a tagok ez évben is az első vasárnapi fél órás szentségimádásokat, részt vettek minden első vasárnap a közös szentáldozáson és a délutáni közös szentségimádáson, melyet lelkiigazgatónk vezetésével tartunk. Közös szentségimádást végeztek a tagok 9-szer, közös szentáldozáshoz járultak minden első vasárnap, lelkiigazgatónk névnapján, szent Paszkál egyesületi védőszentünk ünnepén, a lelkigyakorlatok befejezése napján és Úrnapkor. Szentmisét mondott a társulat 26-ot.

Nagy buzgalommal és szép számmal vettek részt a tagok húsvét előtt a három napos szent lelkigyakorlaton, melyet lelkiigazgatónk, *P. Schneider* Vencel tartott, kinek mély tartalmú beszéde minden egyes tagra mély benyomást tett és hisszük, hogy a lélek e kegyelemfürdésében meghozza a várva-várt gyümölcsöt, s nagy kihatással lesz az egyesületi életre is, úgy annyira, hogy a lanyhábbok buzgók, a buzgókból pedig még szentebb lelkek válnak, kik nem csak kezük munkájával, vagy filléreik adományával, hanem lélek szerinti, áldozatos szívének egész beállítottságával, a testvériség együttérzésével, elnézésével és elviselésével mutatják meg, hogy ők valóban Krisztust szolgálják, ki nekünk is mondotta apostolaiban: «Arról ismernek meg benneteket, hogy tanítványaim vagytok, ha szeretettel lesztok egymás iránt.» Igen, csak akkor mondhatjuk magunkat és vallhatjuk, hogy oltáregyletiek vagyunk, vagy megfordítva, hogy egyek vagyunk az oltáron rejtőzködő Krisz-

tusban és Krisztussal, ha egy lélek él bennünk, Krisztus lelke, egy szív dobog bennünk Krisztus szíve, melyről csak annyit tudunk, hogy szeretett megbocsátott, végre megnyitott, hogy mindnyájan beleférjünk és nála menedéket találjunk, ha egy vér lüktet ereinkben, Krisztus vére, mely tiszta és életerős. Ezek a gondolatok szántották végig lelkünket a gyűlések alkalmával is, s a növekedő napiáldozók gyarapodásával látjuk, hogy valóban megértették a tagok, hogy nekik Krisztus lelkét kell másokba lehelni, Krisztus Szívéből vett szikrával kell az emberek szívét szeretetre gyújtani.

Minden csütörtök délután 3—6 óráig egyházi ruhák javításával s a lehetőség szerint új ruhák készítésével foglalkoznak az önzetlen, buzgó tagok. Sajnos ez évben ezeknek a száma nagyon megcsökkent, ami az élő hit és az összetartás hiányát mutatja az egyesületben. Ezért az elért eredmény is jóval kevesebb, mint az előző évben. Ha Jézus láthatóan jelen lenne ezeken a munkadélutáni összejöveteleken, bizonyára be sem férnék a kis helyiségbe. Pedig ha hitünk van, akkor látnunk kell Öt a hitfátyolán keresztül is és hinnünk kell, hogy megáldja minden egyes öltésünket és az Érte hozott áldozatokért már itt a földön is kegyelmének bő harmatával fizet s majd egyszer ha elveszjük égi jutalmunkat látni fogjuk, hogy mily nagy érték volt a legkisebb munka is, mit Érte és az Ő dicsőségére végeztünk.

November hónapban kezdődő énekantafolyamon is buzgón részt vettek a tagok, mely hat hétig tartott. Bár adná a jó Isten, hogy a társulatokon keresztül ismét megtanulna Szeged alsóvárosi népe szépen és buzgón énekelni s ezzel együtt lelkesebben dicsérni az Urat, ki mindeneket önmagáért alkotott.

Testületileg körmeneten résztvettünk négyszer. Testületileg vettünk részt a szegedi női nagygyűlésen is.

Az új tagok ünnepélyes felvétele, a külön lelkigyakorlat sajnos ez évben elmaradt, ha alkalom lesz rá, úgy akkor ezt a másik két rokon egyesülettel kapcsolatosan pünkösdi hétfőjén pótolni fogjuk, amikor az oltáron trónoló Úr Jézus előtt a régi tagok is megfogják újítani följajánlásukat.

Kultúrház javára az ősszel a buzgó, tevékeny tagok Apró Istvánné alelnöknő vezetésével cukrászsátozt állítottak az Egyházközség által rendezett népünnepélyen, mely nagyon szép sikerrel járt. Mindazokra, kik ebben tevékenykedtek és hozzájárultak az édes Jézus áldását kérjük.

Január 19-én teadélutánt rendeztünk, melynek tiszta jövedelmét az egyházi ruhák javítására és anyag beszerzésre fordítottuk. Ennek anyagi sikerét főleg az önzetlen tagoknak köszönhetjük, akik nagylelkű hozzájárulásukkal a kiadásokat lényegesen csökkentették. A jó Isten fizesse vissza nekik százszorosan.

Nagy buzgóságot fejtett ki egész évben át Kittel Sámuelné, fáradhatatlan buzgó tagja az Oltáregyesületnek az Isten dalosai kis lapjának missziós terjesztésével, illetve missziós tagok gyűjtésével. Adná a jó Isten, hogy a lassan kiöregedő buzgó tagok helyébe, új, fiatal tagok lépjenek, akik hévvel és szeretettel tennék magukévá Krisztus ügyeit.

Az egyesület részéről templomruha segélyben részesült: Szeged, gör. kath. Egyházközség: 2 kehelytörlő, 2 drb. kéztörlő, 2 drb. korporelé, 2 drb. palla és 2 drb. stólavédő.

Missióba küldtünk: 2 drb. albát, 6 drb. kehelykendőt, 6 drb. kéztörlőt, 1 drb. karinget.

A kézimunka délutánokon a következő új ruhák és csipkék készültek: Alba 4 drb., karing, horgolt csipkével 1 drb., stóla 7 drb., minisztráns ruha 4 drb., oltárterítő, 1 filé, 2 horgolt csipkével, összesen 3 drb., karing csipke 1 drb., cibórium köppeny 1 drb.,

burza 4 drb., pulpitus takaró filé 1 drb., korporálé 43+40, kehelykendő 40+50, palla 4+25, kéztörölő 6+25, humirálé 3+3, filé csipke albára 2+2, oltárterítő csipke 7½ m. horgolt +12 m., keskeny csipke horgolt 15½ m, keskretyébe törülköző 8 drb., kehelyfedő 3+12, asztalterítő himzett 2 drb. Javitások vegyesen végezve lett 175 drb.

A jó Jézus engedje, hogy a jövő beszámolóson úgy anyagiakban, mint lelkiekben gazdagabb beszámolást teshessünk. De azért is, amit ez évben kaptunk és adhattunk, hála telt szívvel mondunk köszönetet az édes Jézusnak.

A tagok közül a jó Isten magához szólította: Kelemen Margit alapítótagot, Szekeres Vilmát, Hajdú Mihályt, Gál Jánost és Simon Rozáliát és Szabó Júliát. Foglaljuk őket buzgó imáinkba, kérve az édes Jézust, hogy minél előbb jussanak szent színének látására s örök imadására.

Kedves, jó oltáregyesületi tagok, szerettem volna többet, szebbet írni, főleg a lelkiek terén ezen kis beszámolómban. Sajnos, csak annyit írhatok, amennyi van. Beszámolómból főleg kicsengett és kellett, hogy megérezzétek az összetartás, megértés és elviselés szükségességét az egyesületünkben. Mert csak ott, ahol összefog mindenkit a szeretet, ott van élet és fejlődés. A nem haladás az összeomlásnak a megjósolója. Mi, ha őszintén akarunk beletekinteni ez évi oltáregyesületi életünkbe, szomorúan meg kell állapítanunk, hogy nem haladtunk. Testvér nézz magadba és nézzünk mindnyájan magunkba, hogy nem rajtam mult-e? Befejezésül kérjük a szentségi Úr Jézust, hogy adjon nekünk nagyobb buzgóságot, kitartást, önzetlenebb szeretetet és számítás nélküli tevékenységet. Áldjon meg bennünket és legyen mindig köztünk, hogy az Ő szellemében, lelkének buzgóságával, vérének friss pezsdülésével, szívének forró lángolásával éljünk és dol-

gozzunk Érte, kinek legyen mindnyájunk részéről örök hála és dicséret. Amen. *Fröschl M. Serafina* titkár és jegyző.

**Milyen egy oltáregyesületi közgyűlés lefolyása?** Annak illusztrálására közlünk egy szép jegyzőkönyvet. Jegyzőkönyv, mely felvétellett a Felsővízvárosi Szent Anna plébánia és a régi Szent János kápolna oltáregyesületének tisztújító közgyűlésén, 1936. évi március hó 13-án, Mészáros János dr. érseki helytartó úr öméltsága elnöklete mellett.

Imdáság utána főtisztelendő Esperes úr megnyitotta a közgyűlést.

Szeretettel üdvözölte a megjelent Érseki helytartó úr Öméltségát és az egybegyűlt tagokat, majd elmondta elnöki megnyitó beszédét.

«Nekünk katolikusoknak van egy kútforrásunk, ahol minden szenvedésünkre, minden fájdalunkra gyógyírt találunk. Ez a forrás a legméltságo-sabb Oltáriszentség. Hiszen az édes Jézus azért rendelte ezt a nagy Szent-séget, hogy mindig közöttünk lehessen és meghallgathassa panaszainkat; hiszen Ő maga mondta: «Jőjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradtak és terhelve vagytok, én megenyhítlek titeket.»

Nem is tudjuk mi elgondolni, hogy milyen szerencsések vagyunk, hogy mindennap jelen lehetünk Krisztus keresztdozatának megismétlésekor a szentmisen, mely a legtöbb erő és kegyelem forrása.

Oltáregyesületünk legszentebb tevékenysége az, hogy minden hó harmadik vasárnapján reggel 8 órakor van közös áldozás és ugyancsak ezen a napon reggel 7-től este 7 óráig szentségimadásban vesz részt. Minden hó első péntekjén járul a szentáldozáshoz.

Nem szabad elfelejtenünk az oltáregyesület minden egyes kedves tagjának, azt a nagy lelkesedését, mellyel megrendezte a tavalyi szent missiót. Ezekon a napokon templomunkban

összesen 3.600 szentáldozás volt, melyet a kedves tagok buzgóságának köszönhetünk.»

A főtisztelendő Esperes úr a következőkre hívta fel figyelmünket:

1. Lelkigyakorlatok lesznek az oltár-egyesületi tagok részére április hó 2-től 5-ig a Donáti-u. 46. számú «Szent László Árvaház» nagytermében d. e. és d. u. egy-egy elmélkedéssel. Reggel 9 órakor szentmise az Otthon kápolnájában, utána elmélkedés. Délután előbb elmélkedés, majd litánia. A lelki-gyakorlati szentbeszédeket P. Ágoston karmelita atya fogja tartani. A résztvevőktől mindössze 1—1 pengőt kérünk a költségek fedezésére.

2. Ebben az évben ismét engedélyezte az Érseki helytartó úr Óméltósága az *éjjeli szentségimádást*, amelyet április hó 4-én, szombaton este 8 órakor nagy gyertyás körmenet nyit meg és tart 5-én, vasárnap reggel 8 óráig. Éjfél után szentmisék lesznek minden órában.

Főtisztelendő Esperes úr beszéde után Szilágyi Béláné elnöknő mondta el évi jelentését. A) alatt mellékelve.

Ezután Mária Dezsőné számolt be a «Nepomuki Szent János-kápolna Oltárregyesületé»-nek évi működéséről. Lásd B) alatt.

Majd Bogisich Irén pénztáros mondta el jelentését, melyet a számvizsgáló bizottság nevében Mádér Béláné rendbenlévőnek nyilvánított.

A jelentések felolvasása után a főtisztelendő Esperes úr letárgyalta az 1936. évi költségvetést, majd megtörtént az új tisztikar megválasztása, melynek eredménye a következő. C) alatt.

A választás után Szilágyi Béláné elnöknő szeretettel üdvözölte az oltár-egyesület és az újonnan megválasztott tisztikar nevében Esperes-plébános urunkat, aki atyai szeretetével új lelket önt belénk, hogy újult erővel és lélekkel dolgozhassunk.

Szeretettel üdvözölte az újonnan megválasztott társ- és alelnöknőket, a

tisztikart és az összes oltárregyesületi testvéreket.

Kérte őket, hogy álljanak melléje, hogy a legjobb kedvvel egymást megértve végezhessünk munkánkat, melyre a jó Isten áldását kérte.

Ezeket a kedves szavakat követte az elnöki zárszó, melyet Mészáros János dr. érdeki helytartó úr Óméltósága mondott.

«A nagyböjt középpontjában a kereszt áll. Ebbe írta be ami isteni Megváltónk szívének minden szeretetét, mi bűnösök iránt. A böjtben a kereszt-úti ájtatosság élénk tárja az Úr Jézus szenvedését. De legjobban az Eucharisziával vonz minket, magához az édes Üdvözítő, mellyel hozzákapcsol minket az ő szenvedéséhez.

Végrendelete volt a halálba induló Krisztusnak az Eucharisztia. Ő önmagát adta örökségképpen az embereknek. Ő szegényebb volt mindenkinél, de többet adott a leggazdagabbnál. Ő nem adott kincset és vagyont, Ő odaadta önmagát, azért áll az Eucharisztia a világtörténelem és a katolikus egyháztörténelem középpontjában.

Minden szentmise a miértünk önmagát feláldozó Krisztus ünnepe.

Az oltárregyesület tagjai tudatára ébrednek annak, hogy milyen sokat köszönhetünk az Eucharisziának. Átgondolják és megértik a Szent Szűz szeretetét is az ő isteni Fia iránt. Nekünk ugyan ezt a szeretetet kell kimutatnunk az Úr Jézus iránt, mert a mi munkánk a Szűz Mária munkájának felel meg. Ő földi életében gyakorolta magát az Úr szeretetében. Nekünk ezt a szeretetet az Eucharisztia irányában kell kifejtetni.

Az oltárregyesület tagjaitól elvárja az Eucharisztia, a szívnek teljes odaadását a szentségimádásban és a szentáldozásban.

Építhetnek akármilyen szép templomokat, ékesíthetik akármilyen szép drágakövekkel, de az Úr Jézusnak

jobban tetszik egy odaadó, tiszta szív imádsága.)

Főtisztelendő Esperes úr köszönte meg az Érseki helytartó úr beszédét, mellyel a közgyűlést befejeztük.

*Raáb Raffaella* jegyző s. k.

*Megjegyzés:* Ezen közgyűléssel kapcsolatban kézimunka kiállítás volt.

**Kiállításunk**, melynek megnyitása máj. 16-án délután 4 órakor volt, gyönyörűséggel töltött el minden szemlélőt. Nemcsak a szépségről való gondoskodás, hanem igen sok szépség, szerető áldozatosság nyilatkozott meg azokban a kézimunkákban, amelyekről a kiállított tárgyak beszéltek a látogatóknak. Olyan nagy volt a kiállítás anyaga, hogy nem fért el a kápolnában és a Szent Erzsébet teremben, hanem felöltöztette a hosszú folyosó falát és betöltötte a Jézus Szíve termet is. Újítás volt az, hogy az idén az egyházmegyék szerint csoportosítva állították ki a tárgyakat s ez igen változossá tette az anyagot a szemlélő számára.

A kiállítás megnyitására az idén *Shvoy Lajos* székesfehérvári püspököt kérte meg a Központ. A püspök *Miller József* budakeszi preláts-prepost-plébános kíséretében érkezett. A bejáratnál őt özv. *Dr. Kiss Aladárné*, a zárda főnöknője és a papság élén *Dr. Mátrai ügyvezető igazgató* fogadta. A kiállítás termében a gyengélkedő *Dr. Mészáros János* preláts, országos igazgató helyett *Dr. Mátrai* köszöntötte a megyéspüspököt és kérte, hogy a kiállítást megnyitni és tárgyakat megáldani méltóztassék. *Shvoy* püspök válaszában örömeinek adott kifejezést, hogy az ő egykori mentorának † *Kántor Károlynak* művében ezen ünnepélyes funkcióval közreműködhet. Rámutatott arra a lelkiértékre, mely a legfelségesebb Oltáriszentségben rejlik és megköszönve a kiállítás létrehozásán fáradozó apácák és hölgyek munkáját, további lelkes tevékenységre buzdította őket. Az előírt szertartások után

körüljárt és tüzetesebben is megszemlélve a tárgyakat, az ókeresztény motívumok felkarolását ajánlotta a vezető hölgy figyelmébe. Igen tetszetek a püspök úrnak a liturgikus kezdések, amelynek példája volt az a szép piros kazula, melyen a felajánlás mozzanata volt misztikus finomsággal megjelelve: Paténán az ostya, mellette egy kis ostya, a paténát papi kéz emeli föl és fentről a galambbal szimbolizált Szentlélek megszentelő sugarai áradnak rá. Volt egy általános tetszést elért darab, a reparatrix apácák keze munkájával, nagy fáradsággal restaurált gyönyörű antik aranybrokát és színes, rózsás vecseryepalást, melyet a neszmélyi Kis Örökimádás számára restauráltatott *Dr. Mátrai* igazgató saját költségén. Elvitele előtt már többször szerepelt a szépséges palást az Örökimádás ájtatosságain. A kiállításra különösen is kitüntették magukat munkásságukkal a következők:

*Csikéket készítettek:* *Cziráky* Erzsébet grófnő, *Révay* Simonné grófné, *Jeszenák* báróné, *Józsa* Dánielné, *Fehér* Antalné, *Csaszköcy* Mihályné, *Schläger* Jánosné, *Mád* Gézáné, *Markó* Nándorné, *Suhajda* Józsefné, *Mészáros* Jánosné, *Bernyo* Jánosné, *Hajak* Kálmánné, *Iván* Andorné, *Návay* Aranka, *Kun* Katalin.

*Színes himzéseket készítettek:* *Holl* Anna, *Halászné*, *Kulik* Julia, *Kovács* Erzsébet, *Kun* Katalin, *Kovács* Józsefné, *Léderer* Vilma, *Lassu* Gyuláné, *Marjay* Károlyné, *Máhr* Rezsőné, *Mačk* Bori, *Mészáros* Jánosné, *Nemes* Károlyné, *Schäffer* Erzsébet, *Schläger* Jánosné, *Schmidhauer* Józsefné, *Végh* Lajosné, *Világy* Elza, *Török* Sándorné, *Soly* Anna, *Füredy* Ferencné.

*Menyestetet hímiztek:* 2 darabot ifj. *Nagy* Ferencné, *Virgo* Reparatrix kongregáció 1. csoportja s Szent Anna kongregáció.

*Palástot hímiztek:* *Csatári* Tóth Kálmánné, *Syposs* Zoltánné, *Perényi* Jó-

zsefné és Léderer Vilma. A monogram-mokat ifj. Nagy Ferencné hímezte.

*Fiók oltáregyesületek:* Alag: fehérhímzés, csipkekészítés, Angol kisasszonyok: fehérhímzés, aszúr. Dunaharaszti: csipkék és hímzések. Pongrácuti: fehérhímzés, aszúr. Püspök-Hatvan: fehérhímzés. Regnum-Marianum: csipkék. Szödliget: fehérhímzés, aszúr. Szent Imre város a legtöbbet dolgozott: fehér- és színeshímzés, aszúr, csipkék. Szent Mihály plébánia: fehérhímzés. Városmajori oltáregyesület: színes és fehérhímzés. Kőbánya: fehérhímzés és aszúr. Várbeli: színes- és fehérhímzés. Keresztesnővérek: színes- és fehérhímzés, csipke.

A központ ezúttal minden kiadott munkához egy mintát fog mellékelni. Nagyon kérjük az igen tisztelt munkavezetőket, szíveskedjenek a központ utasításaihoz alkalmazkodni, hogy a munkák mind egyöntetűek legyenek. Munkákat csak minden szerdán d. u. 3 órától lehet igényelni és visszahozni. A munkákat vezető kedves anya ekkor ér rá fogadni. Ami a kiállított tárgyak statisztikáját illeti, a következő pontos beszámolót adhatjuk. Volt:

*Az 1936. évi kiállítás szétküldeésre került tárgyai:* Kehely paténával 22 drb 2.200 P. Cibórium 23 drb 2.300 P. Monstrancia 3 drb 450 P. Beteglátogató kusztodia 10 drb 105 P. Beteglátogató szent olajtartó 8 drb 60 P. Dupla szent olajtartó 6 drb 114 P. Áldoztató patina 11 drb 88 P. Szenteltvíztartó 2 drb 32 P. Fali szenteltvíztartó 2 drb 24 P. Szenteltvízhintő 5 drb 25 P. Ablutios edény 1 drb 1.50 P. Füstölő 12 drb 384 P. Gyertyatartó 34 drb 408 P. Gyertyatartó kétágú 2 drb 52 P. Pacificale 8 drb 200 P. Öröklámpa 4 drb 152 P. Öröklámpa üveges 1 drb 5 P. Beteglátogató lámpa 4 drb 60 P. Csengettyű 3 drb 15 P. Ampolna tálcaival 10 drb 70 P. Ampolna tálca nélkül 3 drb 15 P. Kánonablák 10 drb 150 P. Keresztelőkészlet 4 drb 152 P. Pulpitus 8 drb 160 P.

Missale rom. 22 drb 1.100 P. Missale def. 5 drb 40 P. Evangéliumos könyv 5 drb 35 P. Mennyezet 5 drb 2.000 P. Pluviale fehér 33 drb 3.960 P. Pluviale fekete 24 drb 2.920 P. Pluviale viola 10 drb 1.200 P. Pluviale piros 4 drb 480 P. Pluviale zöld 1 drb 120 P. Kazula fehér 39 drb 6.720 P. Kazula fekete 16 drb 1.320 P. Kazula viola 25 drb 3.000 P. Kazula piros 24 drb 1.960 P. Kazula zöld 34 drb 2.720 P. Kazula sárga 16 drb 1.280 P. Felonion, fehér 5 drb 600 P. Felonion, fekete 2 drb 240 P. Felonion, viola 1 drb 120 P. Felonion, piros 2 drb 240 P. Felonion, zöld 1 drb 120 P. Felonion, sárga 1 drb 120 P. Felonion, kék 2 drb 240 P. Velum 21 drb 735 P. Cibórium köpeny 15 drb 375 P. Burza, fehér 13 drb 195 P. Burza, viola 8 drb 40 P. Stóla, fehér, viola 15 drb 225 P. Stóla, fehér 2 drb 20 P. Stóla, viola 4 drb 40 P. Ministráns ruha, fekete 22 drb 550 P. Ministráns ruha, viola 16 drb 400 P. Ministráns ruha, piros 38 drb 950 P. Ministráns ing 46 drb 960 P. Alba 56 drb 3.920 P. Karing 27 drb 1.480 P. Oltárterítő 13 drb 910 P. Cingulum 22 drb 110 P. Palla 108 drb 216 P. Vállkendő 55 drb 220 P. Korporale 115 drb 465 P. Purifikatorium 190 drb 190 P. Lavabo 157 drb 157 P. Stólavédő 16 drb 19.20 P. Tabernaculum 2 drb 400 P. Rituálé 3 drb 25.50 P. Biretum 2 drb 18 P. Körmeneti feszület 2 drb 50 P. Hármasszent olajtartó 3 drb 60 P. Olaj, só, hamutartó 1 drb 23 P. Összesen 1.445 darab, 50.511 pengő és 20 fillér értékben.

Legyen mindezért örök hála a jóságos Istennek, akinek kegyes áldása a munkázatok meg sokszorozta a beérkezett adományok értékét és oly hathatós segítséghez juttatta a szegény templomokat.

*Ajándékok, amelyek a jubileumi kiállítás után érkeztek:* Pletrich Elemérné Budapest, 1 szép festett selyem antependium. Szödligeti Oltáregyesület Szödliget, 14 drb németfelírású stá-

cióskép. X. ker. Kőbányai O. E. 2 drb karing, 6 purificatorium. 6 drb fehér-lila stóla. XI. ker. Szent Imrevárosi O. E. 2 drb fehér misemondóruhakészlet, 1 drb zöld misemondóruhakészlet, 1 drb fekete misemondóruhakészlet, 6 drb karing, 7 ministránsing, 3 drb viola stóla, 5 drb pulpitustakaró, 2 drb fehér stóla burzával (Károly király koronázási mennyezetéből). Egy névtelen ajándékozó (a Jászolhoz tette) 1 drb tömjéntartó. Izsák Matild Budapest, 1 drb asztalterítő, 4 drb asztalkendővel. Gáb Irén Budapest, 1 drb sárgaréz fali feszület. özv. Diviáczky Jánosné Budapest, (Szeretotthon), 3 drb kehelytörő, 3 drb kéztörő. 10 drb stólavédő. Sugár Gyuláné Zsiska Teréz Budapest, 1 drb oltárterítő, 1 drb Ostensorium-tülltakaró. Wellenfels-Kutschera Terézia Budapest, 1 drb igen szép receoltárterítő, csipke. Király Kálmán (édes jó Anyám emlékére) Budapest, 12 drb csiszolt üvegváza, 7 drb üvegpohár, 2 drb függő és 1 drb álló öröklámpa, 6 drb cserépvédő, 1 drb Kis Jézus szobor, 3 drb nagyobb szobor, 1 drb álló feszület, 6 drb nikkel gyertyatartó, 3 drb szentkép, 12 drb különféle terítő. N. N. 1 drb bronzcsillár. Dencsik Teréz 1 drb oltárterítő csipkével. Névtelen ajándék a kis szent Teréz perselyben 2 drb szép horgolt csipke. néhai Augusztina Teréz Budapest, 4 és fél méter horgolt oltár csipke, szép horgolt alfafodor és kézicsipke. Szent Domonkos Rendi Oltáregyesület Budapest, 1 drb karing, 1 drb alba, 1 drb fekete cingulum, 2 drb vállkendő, 12 drb stólavédő, 10 drb kéztörő, 88 drb kehelykendő, 28 drb palla, 19 drb korporálé, 2 kis terítő, 1 drb oltárterítő. X. ker. Kőbányai Oltáregyesület, 1 drb szép oltárterítő, 2 drb szép alba. Dr. Rác Gyuláné Budapest, 3 m finom vászon. Oltáregyesület Felsőgöd, 4 m horgolt csipke, horgolt alfafodor. Tenk Karola Budapest, 1 drb feszület üvegburával, 3 drb kép.

A szentségi Úr Jézus áldja meg a jötevőket!

**Lapzárta után** ért bennünket a lesújtó hír

*Kegyelmes Elnöksasszonyunk*

özv. **örgróf Pallavicini Edéné** 1936 jún. 16-án, éjjel 11 órakor Budán, a Verbőczy-utcai házában meghalt. Erényekben, munkásságban és küzdelemben gazdag élet befejezése ez a halál, melyet lapunk vezető helyén méltatunk. Itt inkább a temetés lefolyását tárjuk kedves olvasóink elé. A halálesetről az országos Központ a következő gyászjelentést adta ki:

Az Országos Középponti Oltáregyesület választmánya és a Mária Reparatrix apácák kolostora mélységes fájdalommal, de az Úr szent akaratában való megnyugvással tudatja, hogy jóságos édesanyja és áldozatra mindig kész vezére, a „Kegyelmes Elnöksasszony” özv. **örgróf Pallavicini Edéné** szül. székhelyi Mailáth Etelka 1936 június hó 16-án, éjjel 11 órakor, 83 éves korában, áldásos oltáregyleti elnökségének 37., a Virgo Reparatrix Mária kongregcióbani elnöknőségének 26. évében, a betegek szentségeivel megerősítve befejezte érdemekben gazdag pályafutását.

Nagy halottunk földi maradványait június hó 19-én délelőtt 10 órakor engesztelő szentmiseáldozat után fogjuk az Örökimádás templomban be-szenteltetni és ugyanott néhai férjével együtt a Kápter sírboltban előre elkészített helyen a boldog feltámadásig pihenőre helyezni.

Könnyes fájdalomkon átvilágít a hála az isteni Gondviselés kimondhatatlan jósága iránt azért a nagy jótéteményért, hogy a Kegyelmes Asszony harminchét évig volt a miénk, azért a sok kegyelemért, amellyel elnöknőnk az „erős asszony”-ok legnagyobbjainak sorába emelte és azért a sok-sok eredményért, amelyet elnöksége idején az

oltáregyesület élete a közel négy évtizedes lelkes munkássága alatt elért.

Az Örökimádás templomának létrehozásában nemcsak agilitása, de áldozatainak hosszú sorával működött közre — most a templomba tér megpihenni és a boldog föltámadást várni az a test, amely élete minden napján szolgálta a lélek szent ügyét és hűségesen előmozdította Isten dicsőségét. Tanuljunk tőle: katolikusán élni és hűségesen dolgozni a szentségi Úr Jézusért.

Imádkozzunk, hogy az Úr Jézus irgalmas jósága mielőbb megnyissa neki a mennyországot. *A B. O. K. Oltáregyesület és a Mária Reparatrix zárda.*

#### *A temetés helye.*

Már, amikor † Káner Károly földi maradványai számára sírboltot készítettünk 1922-ben — a Kegyelmes Asszony kifejezte azt az óhaját, hogy a kriptát akkorára készíttessük, hogy egykor ő és férje is itt találjanak pihenőhelyet az Örökimádás bejáratánál épített sírűregben. Ehhez azonban elég nehezen megszerezhető engedély is kell, amelyet egy bizottság szemléje után felvett jegyzőkönyv alapján, tekintettel az elhunyt nagy érdemeire, meg is adott a székesfőváros polgármestere.

#### *A temetés előtt.*

Azt mondhatnók, hogy egy szép ünnep volt. Inkább lelki emelkedettség, mint fájdalom jellemezte; azért mi is spirituális oldaláról számolunk be. A Kegyelmes Asszony *hazajött*, amikor az Örökimádásba érkezett dupla érc-koporsóban. Ahol oly sokszor megpihent, megvigasztalódott a lelke, most oda jött pihenni a boldog feltámadásig, a teste. Az egész család jelen volt, amikor a duplán leolmozott koporsóban a templomban felállított és virágerdővel borított ravatalra helyezték. A zárt templom ajtaját csak a koporsó behozatalára nyitották ki és így a zárda tagjai a hajó hosszában égő gyertyás sorfállal fogadhatták nagy jótevőjük holttestét.

#### *A ravatal.*

A ravatal az egész kiűrtett zárdai kórust lefoglalta. Az elhelyezés után Dr. Mátrai az Örökimádás lelkésze a zárda tagjaival a Miserérét imádkozta el, mintegy a bevonuló halottnak kölcsönözve ezt az alázatos könyörgést, hogy lelke itt a templom Isten-trónja előtt irgalomra találjon. Majd csendes beszentelés és a koszorúk elhelyezése következett. A család koszorúin kívül koszorút küldött Magyarország Kormányzója és neje e felirattal: *Őszinte meleg ragaszkodással Horthy Miklós és Magda.* A kormányzóék koszorúja volt a főhelyen. A szépséges koszorúk között is kitűnt az oltáregyesület választmányának gyönyörű fehérrózsza koszorúja, melynek 30 cm széles zöldmoire szalagján ez a felirat volt: *Felejtethetlen elnöknőnknek az oltáregyesület választmánya.* A család koszorúin kívül még az Olasz-Magyar bank, a Mezőgazdasági ipar r. t., Bartha Imre és neje, Sigray gróf, lisieuxi Szent Teréz menza, Budai Jótékony Nőegylet, Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége, a budai Oltáregyesület, Dr. Kumer és neje, Sz. Frischauf Ferenc és neje, Kedrei Róza, Szent Erzsébet M. K. és budai Kat. Nőszövetség, özv. Geist Gáspárné, Andrassy Ella koszorújának eredetét sikerült megállapítanunk a félszáz koszorú közül.

Az *Oltáregyesület*, a kongregációk és a zárda mindössze azért küldött egy koszorút, mert inkább a *lelki részvétre helyezi a fősúlyt* és szentmiséket mondhat hön szeretett elnöknője, illetve jótevőjéért. Az első hírre, hogy a Kegyelmes Asszony meghalt, az Örökimádásban minden szentmise érette volt és van állandóan akkor is, mikor e sorokat írjuk. Az Örökimádásban azonkívül **egyfolytában harminc**, úgynevezett *Gregorián* (harminc egymásután következő napon) *szentmise lesz a Kegyelmes Elnökasszonyért.*

Az Örökimádásban már a temetés előtti napon megszűntek az ájtatossá-

gok és fent az oltáregyesületi kápolnában volt a Jézus Szíve ünnep szentmiséje is. Csak a temetés és a sírúreg elzárása után volt újra ünnepélyes szentségkitételes litánia és áldás.

*A temetés lefolyása.*

Június 19-én délelőtt 10 óraker egészen megtelt a templom, amelynek három utolsó padja kivételével az evangélium oldalt a család, a szentlecke oldalt pedig az oltáregyesület választmánya és az előkelőségek számára tartották fent. A nagyszámú előkelőségek élén ott volt Augustza főhercegasszony is udvarhölgye kíséretében. Kongreganistáink a templom evangélium oldali karzatát foglalták el, míg a híveknek a szentlecke oldali kórus jutott. Bizony nagyon szűknek bizonyult ez alkalommal az Örökimádás templom, mert sokan nem fértek be a résztvenni kívánók közül.

Pontban 10 óraker érkezett Dr. *móri Glattfelder Gyula* csanádi püspök, akit a család kért fel a temetés végzésére. A bejáratnál Dr. *Mészáros János* prelátnak, érseki helytartó az oltáregyesület országos igazgatója fogadta a papság élén, az Örökimádás összes harangjainak hangjától kísérve, amelyek mindennap háromszor szólaltak meg, imát kérve nagy halottunkért. A szentmise alatt a Mária Reparatrix zárda kara énekelt.

A requiem végeztével megadta a püspök a római előírások abszolúciót s utána kezdetét vette a magyar rituálé szerinti gyönyörű temetési szertartás.

A Circumdedérumot és Venite ekszultémust az asszisztenciában részt nem vevő papság énekelte. Gyönyörű a dallama, de még főnségesebb az értelme ennek a szertartásnak.

A circumdedérum a halott lelkének hangja a tisztítóútból: «Halál-nyögések, pokoli fájdalmak környeznek engem».

Míg a «Venite ekszultémusz» az Anyaszentegyház örömeinek kifejezése afölött, hogy a megholt lelke nem kár-

hozik el, de a megtisztulás (purgatórium) után üdvözülni fog.

Ennek a hatása alatt állott a kegyelmes püspök is, amikor az oráció elhangzása után — bár beszéd nem volt kontemplálva — így szólt:

«Ha e templom kövei hangot adhatnának, akkor a «Venite exultemus» kórusa zúgó orkánként hangzanék ég felé és közvetítené nem a kicsiny, törpe gyarló emberek vágyát, hanem a mennyei kar örömeinekét. Igen, a Venite exultemust, «Jőjjetek, vigadjunk» zsolttart énekl a menny kórusa ma, nem mert emberi adomány számít és dicséretet érdemel, hanem mert öröm van az égben afelett, hogy a «Mulier fortis» az erős asszony kér bebocsátást az örök városba.

Ilyenkor nem illik búsulni és zokogni, hanem kell, hogy az Egyház himnusza fakadjon a mi lelkünkéből is: «Jőjjetek, adjunk hálát az Úrnak, örvendjünk, hogy oly asszonyi lélek, amilyent a próféta szemlélt, amelyről az Egyház beszél, ment a jó testvérek nyomába, ahová megelőzték őt jócselekedetei.

«Magasztaljuk az Urat», szól a mennyei szózat, mert oda ment ő, ahol az igaz öröm és elismerés vár rá. Nem mint itt a földön, ahol nem mondhatjuk, hogy mindent befejeztünk.

Az örökkévalóságba költözöttnek jöttetei nyomában járjon imádságunk; mert nem vagyunk elbizakodottak, nem támaszkodunk jócselekedetekre, hanem az örök Irgalomba vetjük minden bizodalunkat. Most sem tudunk mást tenni, mint hívő lelkünk alázatában térdreborulva kérni az Urat, kapja meg ő a választott lelkeknek szóló jutalmat».

Hisszük, hogy Isten választott lelke közeledett az Úrhoz benne, hisszük, hogy a boldogság telje, amit itt a földön nem lehet zavartalanul élvezni, lett osztályrésze, reméljük, hogy az Úr Jézus, akit ő életében annyira szeretett, Akinek szentélyt emelt, Akit

szerető tisztelettel körülvett, kitünteteti őt a mennyei koronával.

Venite Exultemus, éneklj a menny kórusa. Hogy a dicsőség koszorúja díszítse ezt a nagy asszonyi lelket, azért imádkozunk:

Miatyánk . . .

Libera (imádság) és újabb beszentelés következett ezután.

Majd dr. Mátrai intonálta a gyönyörű «In Paradisum»-ot (Paradicsomba vigyenek az angyalok), melyre a papság mintegy a purgatóriumban szenvedő léleknek kölcsönözve hangját, a «De profundis» (A mélységből kiáltok hozzád, Uram) versével felelt. Erre megindult a menet a sírhoz. Még egy imádság, beszentelés és a mi jószágos kegyelmes Asszonyunk teste elhelyezkedett oda, ahonnan nem fog elmozdulni, csak akkor, amikor a feltámadás kürtje szól az ő «csodás hangján» s akkor életre kel újra, hogy elvegye ő is azt a jutalmat, melyet — hisszük — a lelke hamarosan élvezni fog. *Azért nagyon buzgón imádkozzunk érte!*

**A részvét.** Első helyre tesszük azokat, akik szentmiséket ígértek a kegyelmes Asszonyért. Ezek: dr. *Török Mihály* prel. kanonok, Dúshegyi Gyuláné, dr. *Pataki Arnold* prel. rektor magnificus, *Tyukos Gyula* hittanár, spirituális.

Részvétáviratot küldött a váci püspök a köv. szöveggel: «Szentemlékű elnökasszonyuk elhúnytá alkalmából őszinte mély részvétét fejezi ki *Hanauer* püspök.

A levelek közül ideiktatjuk a győri püspök levelét:

«Őszinte megilletődéssel vettem a gyász hírt, mely öv. ögróf Pallavicini Edéné ónagyméltósága elhúnytát tudatta, s mélyen átérzem a veszteséget, mely az Országos Középponti Oltár-egyesületet «Kegyelmes Elnökasszonyának» elvesztésével érte. — Aki szeretetet árasztott maga körül, annak halála, bármily magas korban következék is be, mindig korai azoknak, akik

szeretettét érezték. — Midőn tisztelettel kérem az Oltár-egyesületet, hogy nagy gyászában mélyeséges részvétem kifejezését fogadni szíves legyen, hőn kérem Istent, hogy az Elköltözöttnek mielőbb adja meg az égi koronát, érnei pedig továbbra is világító példakép tündököljenek ittmaradt Szerettei előtt. Győr, 1936. június 19. *Breyer István* győri püspök.»

A pécsi püspök írja:

«Mély megilletődéssel értesültem arról a súlyos veszteségről, amely a B. O. K. Oltár-egyesületet és a Mária-Reparatrix-apácák Kolostorát öv. ögróf Pallavicini Edéné elhúnytával érte. — A katolikus élet és a Szentségi Jézusért munkálkodók ezen mintaképének elvesztése felett érzett fájdalomban a magam részéről is mélyeséges részvéttel és együttérzéssel osztozom. Pécs, 1936. június hó 18. *Virág Ferenc* pécsi püspök.»

A hajdudorogi g. k. egyházmegyei oltár-egyesületi igazgató részvétsorai:

«Nagyságos és Főtiszt. ü.-v. Igazgató Úr! A gyászjelentőből mélyeséges részvéttel értesültem az Orsz. Közp. Oltár-egyesület nagynevű Elnökasszonyának elhúnytáról, akinek áldott neve évtizedeken át szorosan egybeforrott, valósággal eggyé lett az O. K. O.-e.-nek szegény templomaink bőkezű támogatása folytán, a kezdet nehézségeivel küzködő hajdudorogi gör.-kath. egyházmegye egyik legnagyobb jötevőjének nevével. — Az elhúnyt Kegyelmes Asszony fénylő életpéldája, áldozatos ügybuzgalma az elsők között járult hozzá az O. K. O.-e. megerősödéséhez, gyors és nagyarányú felemelkedéséhez, ahhoz a szépsikerű áldásos munkához, amelynek eredményeképp egyházmegyénk templomai megújultak, az elhagyottak is az Úr Jézus méltó hajlékaivá lettek s a bennük fölpezdült vagy magasabba nőtt szentségi kultusz, eleven hitélet a nemesszívű jötevőknek, első helyen az Istenben elhúnyt Kegyelmes Asszonynak soha el

nem halványuló emlékét hirdeti s fogja hirdetni századokon át. — Tisztelettel kérem Nagyságos Uramat, szíveskedjék a megboldogult szűkebb családjának, rokonságának és nagy, népes lelki családja, az O. K. O.-e. mélyen tisztelt Vezetőségének, a vezetésem alatt álló fióköltáregyesületek s a magam nevében őszinte részvétemet kifejezni azzal ígérettel, hogy O. e. Elnökasszonyunk drága nevét imáinkba foglaljuk s az ő tiszta lelke üdvéért felajánlandó szentmiseáldozattal igyekszem iránta érzett hálás kegyeletemet, tiszteletemet képességem szerint leróni. — Adjon az Úr Jézus

neki boldog nyugalmat s helyezze el a lelkét az örök világhoz, felüdülés országában! Nyiregyháza, 1936. VI. 18. Tiszteletteljes üdvözléssel vagyok Nagyságodnak alázatos szolgálója: *Melles Géza*, hajdudorogi e.-m. imatárs. igazgató.

Részvétüket tolmácsolták még lapzártáig Papp Antal érsek, Kelemen Krizosztom főapát, dr. Vargyas Tivadar plébános, Theissbruch Niemtschik Adrienne, Magyar Sámuel, dr. Szóke Gyuláné, dr. Nagelreiter Alajos kanonok, a tabáni fióköltáregyesület, Pogány Géza, Huszár Erzsébet, Halmy Gyuláné. Isten fizesse meg!

**A neszélyi Kis-Örökimádás-kápolnára** beküldött adományok: Belkó Ágoston 4 P, Horváth Rudolf 2, Molló Ferencné: «Hogy a Boldogságos Szűz továbbra is jó egészséget eszközöljön ki» 2, Pokorny Emmánuel 5, dr. Huszár Elemér 5, Könözsy Béla 2, Peisz Lajos 2, Zádor József 1, Micsián Zsuzsanna 4, Vinceffy Benjaminsz: «A Szentháromság tiszteletére» 3, N. N. 0.50, Pentz Róza 5, Tyukoss Gyula 10, Feldhoffer János dr. 10, Bod Béla: «Feleségem lelkiüdvéért» 10, bernecei Szokolyi Alajos: «Hogy a délfranciaországi magyarok között való működésben a neszélyi Kis-Örökimádás patronája, a Mediatrix gratiarum oltalmazzon és segítsen» 100, Filotea 15, dr. Toma Imre 10, dr. méri Glattfelder Gyula 100, Végh Lajosné 5, N. N. testvérek: «Ezen adományunk legyen örökös könyörgés a nekünk szükséges kegyelmekért» 100 P.

**Trikál József:** «Az új nemzedék lelkiisége» című művében újra megragyogtatja előttünk «magas helyről» történő, biztosítású életbölcseletét. Castor és Pollux párbeszédében bontakozik ki a tiszta katolikus világnézet új magyar nemzedékének ideális lelki irányítása a vallásos, erkölcsös kultúrájú magyar jövő felé. A könyv olvasása igazi szellemi élvezet. Ajánljuk. Szent István-Társulat kiadása.

**Stadler Frieda:** «Szeretnéd, ha szeretnének?» címen újból pompás könyvet adott, amely semmiben sem marad el a páratlanul éleslátású «leánykalauz» eddigi művei között. Praktikus életművészet lelki alapokon, ezt mondhatnók Stadler Frieda új művéről, amelyet szeretettel ajánlunk a leányos mamáknak, hogy adják fiatal leányaik kezébe. Kiadta a Szent István-Társulat, Budapest, VIII., Szentkirályi-u. 28.

**Várkonyi Fidélf dr. S. O. C.:** «Szűz Mária» címen adta ki a «Korunk Szavá»-ban megjelent értékes és elismeréssel fogadott cikkeit, megtoldva egy új fontos értekezéssel, mely Mária közbenjáró szerepéről szól. Minden fejezete praktikus, hasznos gondolatot tartalmaz. Különösen kongregánistáknak ajánljuk, akik 80 fillérért, mások 1 pengőért kaphatják Budapest, VIII., Üllői-út 54. sz. alatt, a Collegium Emericanumban.

Felelős szerkesztő: **Dr. MÁTRAI GYULA.** — Felelős kiadó: **Dr. MÉSZÁROS JÁNOS.**

Stephaneum nyomda r. t., Budapest. — A nyomdáért felelős: ifj. Kohl Ferenc.